

DESPRES DEL DISCURS DEL NEGUS

França i Anglaterra han parlat a Ginebra ES RECONeix EL FRACAS DE LES SANCIONS Litvinoff, delegat de la U. R. S. S., ha dit: avui, més que mai, la S. de N. és una necessitat internacional

El Consell de la Societat de Nacions tornarà a reunir-se divendres

La jornada d'ahir a Ginebra

La veu del Negus, escolada a-bins d'ahir per tots els delegats de la S. D. N., no ha actuat, com era d'esperar, com un revulsiu de la consciència dels delegats dels països que usufructuaven la direcció de l'organisme ginebrí. El Negus va parlar — ens hi referim ahir — i les seves paraules ni tan solament no han trobat un eco llunyà en les intervencions dels delegats que varen parlar posteriorment, els més qualificats de tots. De no haver estat l'incident estípid dels periodistes italians, que varen fer una heroicitat pròpia de la cat, en la sessió d'ahir ni tan solament ningú no s'hauria recordat oficialment que el Negus havia ocupat la tribuna del saló.

«La confiança que jo havia posat en les cinquanta dues nacions aquí representades m'han fet perdre l'esperança de pactar una pau amb Itàlia», és el que ha dit el Negus. Però cap dels delegats que fins ara han parlat, no s'ha donat per alludit.

Seria una cosa sumament curiosa comparar els textos dels discursos que han fet en les sessions en què s'acordaren les sancions, i més si entre els discursos es posaven els comentaris d'indignació que provocaren les pogues veus que llavors s'alçaren — entre les quals hi havia la nostra — per a fer notar el camí errat que es seguia i prevenir el que ara ha esdevingut. Finalment hi podria figurar una antologia dels discursos pronunciats a França i Anglaterra durant la campanya electoral dels dos països i el panorama seria complet.

Blum, Eden i Litvinoff, els tres delegats que fins ara han parlat, els tres, sense distinció entre ells, com no sigui en la manera de dir la mateixa cosa, donen per inevitable l'afectament de les sancions. Les consideren inoperants. I en canvi, cada un d'aquests oradors s'ocupa extraordinàriament dels problemes particulars que atanyen a cada un dels seus països en relació a la situació internacional. Blum ha defensat França de les imputacions que algú li ha fet d'esser un país debí per no haver reaccionat violentament per l'ocupació de la Renània, ha demostrat gran preocupació pel criteri que a l'estranger pot merèixer el seu país a causa de les vagues que

s'hi han desfermat després de la seva pujada al Govern i no ha pogut amagar la preocupació que sent per obtenir altra vegada l'amistat d'Itàlia. Eden, ha donat extraordinària importància a la necessitat de refer Locarno, puix que després del discurs de Duff Cooper ha estat evidenciat que Anglaterra continua lligada a França com a l'any divuit i Litvinoff, l'home que més clar ha parlat del fracàs del Pacte, ha trobat que la millor solució és la signatura dels Pactes regionals, o sigui que ha defensat per damunt de tot el Pacte Franco-soviètic. En una paraula, per cap delegat no s'ha posat per damunt de la taula, com no sigui en els mots retòrics que tots han pronunciat sobre la necessitat del desarmament, considerant-lo, però, impossible per ara, l'interès general que sembla hauria d'informar la Lliga de les Nacions. El resultat doncs, quin pot ésser? La reforma del Pacte com tots han preconitzat amb l'exceptió de Litvinoff, que pensa poder suplir-lo pels Pactes regionals. En l'actualitat el Pacte els resulta massa rígid i porta a situacions que posen en evidència com la que acaba d'ésser liquidada. Val més una fórmula que no comprometi més que retòricament. Llavors el compromís serà fàcilment salvable.

Resten a parlar, és cert, quinze delegats. Però què podran dir els quinze delegats que resten a parlar, si els que porten la batuta d'aquest desconeixen tan ben com certat han pronunciat ja la seva paraula? Tot el més podran fer una mica de retòrica per acabar cedint o, en el cas pitjor, esperar que els passi el mateix que al Negus: que la seva veu resti perduda en el buit d'unes oïdes que no volen escoltar.

Cert, segons sembla que no serà reconeguda l'anèix d'Etíopia a Itàlia, però el mateix dia a la Cambra anglesa deia el senyor Simon que no era segur que al setembre es pugui mantenir la mateixa posició.

Aquesta deu ésser la penyor de la intervenció italiana i el que el Duce magnànim anuncià oficialment que farà els ulls grossos davant l'empeyorament dels seus llocs periodistes. Ara pot ja parlar amb prou urc per a no fer cas de petiteses d'aquesta mena. La S. de N. i les grans potències europees s'han ajacat als seus peus. El negoci i el sacrifici que tota la dignitat perduda que els reclama-va el Negus.

VAN ZEELAND CONDEMNAT L'ALDARULL PROVOCAT PELS PERIODISTES FEIXISTES

Ginebra, 1. — A dos quarts d'onze d'aquest matí s'ha obert la sessió de l'Assemblea de la Societat de Nacions. El seu president, senyor Van Zeeland, ha fet us de la paraula, i ha pronunciat un discurs en el qual, fent referència a l'incident provocat en la sessió d'ahir pels periodistes italians, l'ha deplorat i l'ha qualificat d'«el profundament deplorable incident». Afegeix el senyor Van Zeeland que s'havia de tenir molt en compte que tot el que pogués ocórrer fora de les deliberacions de l'Assemblea no tindrien la més petita repercussió en aquesta.

En tòn de gran energia, el president ha anunciat que si a les tribunes destinades al públic o a la Premsa es reproduïen incidents de la naturalesa dels d'ahir, el que no era d'esperar, faria sentir immediatament la seva autoritat, i faria sortir els provocadors, allò mateix que es feu en la sessió d'ahir amb els periodistes italians autors del lamentable espectacle.

El senyor Van Zeeland narrà escuetament el desenvolupament dels incidents d'ahir, i lamentà que s'hagués pogut donar per primera vegada a l'Assemblea de la Societat de Nacions el deplorable espectacle que provocaren els periodistes italians i altres persones, xiulant, miolant i d'altres crits. Afegeix que els perturbadors foren tretos a la força del saló i que solament aconseguiren amb la seva actitud provocar una gran reacció a favor de l'emperador d'Abissínia, al qual s'acordà en gran manera.

Seguí dient el president que l'Associació Internacional de Periodistes acreditada a la Societat de Nacions, aprovà ahir, a la nit, en una reunió convocada urgentment, una enèrgica resolució, en la qual es declarà que l'esmentada entitat deploia i condemna la conducta dels periodistes italians participants de l'escaudol, per haver oblidat les més elementals regles de la dignitat professional.

La resolució declara que cap d'aquells periodistes no pertany a l'Associació; però que aquesta considera amb tot, que és el seu deure manifestar, en nom dels periodistes de tots els països, tant a l'emperador d'Abissínia com a la Societat de Nacions, que l'Associació Internacional de Periodistes protesta enèrgicament per l'ocorregut.

EL DISCURS DE BLUM

Després del delegat de Colòmbia, senyor Turbati, fa ús de la paraula el senyor Lloé Blum. És un quart de dotze.

(Passa a la pàgina 6)

Cap a la col·laboració socialista?

Si les circumstàncies demanesin aquest sacrifici, la República està per damunt de tot... s'ha dit

Madrid, 1. — A la redacció de «El Socialista» es reuneixen els diputats que segueixen les inspiracions del senyor Prieto.

Hi concorreueren 52 diputats i s'hi adheriren dos més que no hi pogueren

actual i exposà la necessitat que el partit no s'extingís i que les lluites intestines no transcendessin ni prenguin estat públic, per la gravetat que això suposaria pel mal que es produïx a la República. Mantingué la seva opo-

EL PLET INTERN DEL PARTIT SOCIALISTA

La votació per a la comissió executiva del Partit Socialista, per bé que és una qüestió extraparlamentària, donà la nota de major vibració als passadissos de la cambra en la tarda del dimarts. Els senyors Largo Caballero i Llopiu conversen als passadissos, i a llurs rostres es reflecteix la preocupació del moment.

assistir per estar absents. El senyor Prieto exposà els fonaments de la reunió. Parla àmpliament del moment polític i de la situació del partit socialista. No ocultà la gravetat del moment

sicció iniciada en el discurs de Cuenca, oposició que ha adquirit importància i adhesions fins a comptar amb el nombre de 54 diputats, per considerar aquests adherits que es serveix millor el partit i els fins que persegueix amb la tàctica preconitzada per Prieto.

Hi intervingueren nombrosos oradors, que coincidiren en allò fonamental amb l'esperit del líder socialista i s'acordà donar suport al Govern del Front Po-

LA TASCA EFICIENT DE LA «CONFEDERACIÓ HIDROGRÀFICA DEL EBRO»

«Como en su discurso el delegado del Gobierno ha afirmado que en un arqueo realizado al posesionarse de su cargo, descubrió una ocultación de fondos, por la suma de 218.300 pesetas, el señor Escartín dice que se debe aclarar debidamente este punto.

El delegado manifiesta que no sólo es lo grave el hecho referido, sino que en las pagadurías, que disponen anualmente de varios millones de pesetas, se llevaba la contabilidad de forma exageradamente simple, en algunos casos en una libreta de bolsillo de las que en cualquier comercio se pueden comprar por cincuenta céntimos.»

(«La Vanguardia», 1 julio 1936. De la información telegráfica sobre la sesión de clausura de l'Assemblea de s'indica de la «C. H. del E.», celebrada a Saragossa.)

INDALECIO PRIETO

pular, qualsevulla que sigui la persona que el presidís.

Plantjada la qüestió de la participació dels socialistes en el Poder, el senyor Prieto exposà els avantatges i inconvenients que això suposava, tot fent observar que el partit socialista o la fracció que el presidís, en aprovar la col·laboració incondicional al Govern,

TRES ESTATUTS

Si d'ací a pocs mesos hi ha, com esperem, establerts dins la República dos Estatuts més—el d'Euscadi i el de Galícia, després del de Catalunya—tindrem que en el Nord peninsular dominarà el règim autonomista. I tota una vasta zona territorial i espiritual plena de vitalitat, restarà així lliure, en molts aspectes, de la imposició unitària.

Aquest fet significarà, no ja un escantellament de l'unitarisme, ans bé la seva posta. Mentre que un Estatut sol és una simple excepció en el règim unitari, tres Estatuts són una negació d'aquest règim. No es tracta ja de l'exceptió davant la regla general, sinó de la regla nova que s'afirma davant l'antiga.

Aplicant a aquesta lluita de sistemes una frase famosa, podem ben dir que això matarà allò. El principi autonomista matarà el principi unitari. Però ens salvem de la continuïtat tristíssima de la història de l'Espanya fabricada pels monarques de diverses dinasties, tindrem el començament d'una renovada història dels pobles múltiples redreçats.

Tres Estatuts. «No veieu quina força enorme adquirirà la triple realitat autonòmica del Nord de la Península? La triplicació d'Estatuts farà molt més que triplicar la força d'un Estatut: la decuplicarà. I destruir tres Estatuts costaria deu vegades més que destruir-ne un de sol.

L'alta valua de la transformació estatal que apareix en perspectiva, ha d'alarmar i d'irritar per força les dretes unitàries d'Espanya i adhoc certs republicans equívocs. En el cas que els Estatuts basc i gallec siguin un fet, aquells grups i homes polítics haurien de veure, immòbils, la caiguda definitiva d'un sistema que ha durat segles i perdrien l'esperança d'una revenja unitarista per l'estil de les que hi hagué durant la dictadura del general Primo de Rivera i durant el bienni Lerroux - Gil Robles.

D'ací ve que l'anunci dels pròxims Estatuts sigui una de les causes més poderoses—potser la més poderosa de totes—que tenen els reaccionaris per a esforçar-se a entebancar la marxa actual de la República espanyola.

Tres Estatuts fan un feix d'Estatuts que no es pot trèncar. I menys encara quan els pobles que els posseeixen es troben situats en una mateixa zona geogràfica i tenen oberta la mar.

Galícia, poble atlàntic; Euscadi, poble cantàbric; Catalunya, poble mediterrani, estan destinats a transformar el mapa de la Península amb llurs colors de llibertat. I cada un d'aquests pobles anirà teixint la unitat de les terres de la pròpia llengua i de la pròpia nació.

Tres Estatuts seran tres llores damunt la tomba de l'unitarisme. I seran tres sòcols indestructibles de la nova i noble arquitectura republicana i plurinacional.

A. ROVIRA I VIRGILI

A TO AMB EL FEIXISME

El gest groiler dels periodistes italians a Ginebra

En la nostra edició d'ahir comentàvem l'actitud indigna i intolerable dels periodistes italians en insultar groierament i barroerament, des de la Tribuna de la Premsa del Palau de la Societat de les Nacions, la figura del sobirà etiopí.

Si els periodistes tenen una missió, una altíssima missió, aquesta és la d'ésser fidedels servidors de la història. Llur tasca és la de recollir objectivament, al marge de llur criteri personal els fets de cada dia en la marxa del món.

Davant la severa i adolorida persona del Negus, sota el sotret de l'organisme ginebrí que ara com ara, és el darrer redut de la

pau, els periodistes italians man-cats de civisme i de decòrum, han venut i escarnit, com uns bergants provocadors, la sagrada independència del recinte de la Lliga de Nacions.

Això és intolerable perquè la Societat de les Nacions és un organisme que està molt per damunt de totes les conteses dels pobles que s'hi acullen i no es pot admetre que siguin uns italians i més encara uns periodistes que facin befa de la seva acció justiciera.

La Societat de les Nacions és la darrera institució que ens resta per al manteniment de la pau. Té, per dir-ho així, un caràcter de tractat territorialitat, i és imprescindible que sigui respectada per tot hom.

La gesta provocadora dels periodistes italians ha estat referendada pel ministre de la Premsa del seu país, senyor Dino Alfieri, el qual els ha tramès un telegrama solidaritzant-se amb llur actitud.

Aquesta nova ofensa a la S.D.N. depassa ja els límits de la civilitat i de la convivència.

Davant d'aquesta nova groleria, què farà l'organisme de la pau?

tats que seguiran el senyor Largo Caballero.

Alguns dels diputats que segueixen les tendències del senyor Prieto manifestaven que segurament la nova tàctica que seguirà el partit socialista haurà de canviar la fisonomia de la política espanyola, i que si bé abans del Congrés no es poden esperar esdeveniments, podria passar el contrari per exigir-ho les circumstàncies.

Segons sembla, anit els diputats socialistes afectes a la tendència que dirigeix el partit representat el senyor Largo Caballero, es reuneixen a la redacció d'un diari de la nit, òrgan periodístic de l'Alhúdia tendència.

A la reunió, a la qual no assistí Largo Caballero, acudiren poc més restat metat dels diputats que componen el grup.

Segons sembla, els reunits estimaran errònia la nota facilitada ahir a la premsa pel grup del senyor Prieto comptat amb moltes més adhesions, fins a l'extrem que calculen que seran ca-torze o com a màxim divuit els dipu-

DIPLOMATICS I POLITICS A GINEBRA

El cap del govern belga M. Van Zeeland i president de la reunió de la S. de N. en arribar a l'estació de Ginebra.

(Foto Afi. rebuda per belinògraf.)

Tots els republicans llegeixen cada dia LA HUMANITAT

Espectacles públics

EL TEATRE

TEATRES

TEATRE BARCELONA

Companya de Comèdies
HEREDIA ASQUERINO

Avui, tarda, a les 5 i 11 nit, a les 10:15.

CREO EN TI

obra de gran èxit, de Josep i Jordi de la Cueva.

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companya Valenciana d'Emília
Clement i Pepe Alba

Avui, tarda, a les 5. Entrada 1 Butaca, 1 pta.

EL NOVIÓ DE LA REINA
DEIXA'M LA DONA, PEPET

Nit, a les 10:15.

Dues paraules nòmés

i el gran èxit del salnet, en dos actes, original d'Enric Beltrán (el autor-autor).

LES CHIKES DE HUI

Sorollós èxit a València. Formidable creació de Pepe Alba.

TEATRE NOVELTATS

Companya ANA ADAMUZ

Avui, tarda, a les 5. Butaques a 2 ptes. PRESENTACIÓ DE LA COMPANIA amb l'obra de Benaventura.

LA MALQUERIDA

Nit, a les 10:15. Butaques a 3 pessetes. Estrena de la comèdia dramàtica en vers, d'Albert Cienfuegos.

MARTINETE

amb assistència de l'autor

TEATRE COMIC

PALAU DE LA REVISTA
Companya del Teatre Martín, de Madrid

Avui, DIJOUS. Tarda, a les 5. El gran èxit:

LO QUE ENSEÑAN LAS SENORAS

Nit, a les 10:15. Estrena de la fantasia cómica-lírico-ballet en 2 actes i 19 quadres, de Carlos Arniches i Antoni Estremera; música dels mestres ROSILLO i MONTORI.

Bésame que te conviene

per les bellíssimes vedettes MARGARITA CARBAJAL, MARY COATES, JUANITA BARCELO i els populars actors cómics A. LEBDO, F. BARCELO, L. HEREDIA, M. MARTIN GILLES, 36. Decorats de Castells i López. Vestuari de Modes Capistrós.

PRINCIPAL PALACE

RAMON PERA, TINA DE JARQUE, CONXITA VALLEGAS

son les primeres figures de la Companya del Teatre Muñoz Seca, de Madrid, que es presenten demà, nit, a les 10:15, al PRINCIPAL PALACE, amb l'estrena de l'obra en 3 actes, de Ricard González del Toro:

LOS BAÑOS DE TINA

Unes comèdies alegres. Un plantar de dones boniques. Unes hores agradables.

TEATRE POLIORAMA

Cia del Marí Isabel de Madrid

Avui, a les 5:30 i 10:15.

Morirse es un error

el més interessant i divertit de MARTINEZ SIERRA i JARDIEL PONCELA. — Demà, a les 5:30:

LA PLASMAFORIA

El més gran èxit de riure de l'any. — A les 10:15:

MORIRSE ES UN ERROR

El més gran èxit de riure de l'any. — A les 10:15:

TEATRE BOSCH

Demà, divendres i demà passat, dissabte, úniques funcions de

MARC REDONDO

La tabernera del puerto

LA LABRADORA

El cantar del arriero

grandiós èxit per tota la Companyia del Tivoli.

CINEMES

PATHE PALACE

Continua 4 tarda, a les 12:30.

EN POS DE LA VENTURA

(J. Hutchinson i Dick Powell, 4 i 20); LA VIUDA NEGRA (B. Wheeler i R. Woolsey, 5:20 i 9:40); NO TODAS SON LO MISMO (Ralph Bellamy i Joan Perry, a les 6:35 i 11).

FANTASIO

Temporada de repeses

Tarda, a les 4. Nit, a les 10:00.

LA PRINCESA DE LA ZARDA

Brigitte Helm i Martha Esserth

CINEMA CATALUNYA

Gran Setmana Cinematogràfica Nacional

Avui, tarda, de 4 a 8. Nit, de 9:45 a 12:30. Projectació com a únic dia de AVENTURA ORIENTAL (Urbica - Casimiro Ortas i A. García-Laserna, 4, 7 i 9:45); DON QUINTIN EL AMERICO (Himno-fono, A. Muñoz i A. María Custodio, 5:15 i 11). Demà: ES MI HOMBRE i NOLEZA BATURRA. Es despatxan localitats per a la sessió de Gala del proper dissabte, nit, a les 10.

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Selet UNA PESSETA: NOTICIAS, DOCUMENTALS, VIATGES, etc.

MISTRAL

El vostre cinema

El vostre programa a

Avda. Mistrall - Calabaria - 7, 3202

CONTINUA, 3:30. Avui, dijous, canvi de programari: ASI ES HOLLYWOOD (solament tarda) — AMENAZA (Paramount) — CARAVANA DE BELLEZAS (Metro, per Jimmy Durante) — ASSES DE LA MALA PATA (Laurel i Hardy, en espanyol) — AUDIOSCOPIA, cinema en relleu. Fotogramas a causa del gran èxit assolit.

COLISEUM

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10:00. PARAMOUNT NEWS Núm. 43 (Revista); CASTA DE AGUI-LLON (Revista); EL GUERO (per Boris Karloff i Bella Lugosi); EN POS DE LA VENTURA, per Dick Powell i DIBUJOS.

Huírfanos del destino

Es un programa PARAMOUNT

EMPRESA CAPITOL

Avui, sessió continua de 4 a les 12:30. EL CARNAVAL DE LA VIDA (Humor) — DINAMITA, per Edmund Lowe.

EXCELSIOR

Avui, sessió continua de 4 a les 12:30. DESBANQUE MONTECARLO, en espanyol, per Ronald Colman; LOS MILLONES DE BREWSTER, per Martha Eggerth, i DIBUJOS.

WALKYRIA

Avui, sessió continua de 4 a les 12:30. PIERNAS DE SEDA, en espanyol, per Rosita Moreno; EL ES INGENUO, en espanyol, per Luis Alonso; UNA CARMEN RUBIA, per Martha Eggerth, i DIBUJOS.

CINEMA PARIS

Teléfono 14544

Sempre el programa més atractiu

Tarda, a les 4. Nit, a les 9:45: ROSITA Y SU AMOR, ANGELINA O EL HONOR DE UN BRIGADIER — George Arlis - Loretta Young en la CASA DE ROTHSCHILD — R. Colman en DESBANQUE MONTECARLO — Dilluns: Imperio Argentina en la millor pel·lícula espanyola: NOLEZA BATURRA — Clark Gable - Claudette Colbert en SUCEDIO UNA NOCHE.

LA MASCARA DE FU-MANCHU

per Boris Karloff (solament a la tarda);

Sola contra el mundo

per Constance Bennett;

VIVA VILLA

per WALLACE BEERY

cinemar

Rambla de la Cova, 34 T. 13134

Avui, sessió continua de 4 a 12:30 matinal. Noticiari Paramount - Placots del aqua (documental) El barbu de la montaña (dib. Betty Boop) - Prisoners of Eden (rusos) en espanyol.

La viuda negra

per Wheeler i Woolsey

INTIM CINEMA

Rosselló, 267

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 9:45. Programari: ANGELINA O EL HONOR DE UN BRIGADIER (Laurel - Hardy); DIBUJOS POPEYE, el millor film realitzat fins la data; KRATATOA, el gran film documental;

SEQUIOIA

La millor «reació de Shiley Temple»

REBELDE

Nit: DIBUJOS KRATATOA, ENCADENADA i REBELDE.

METROPOL

Llúria, 115. Teléfono 81222

Tarda, a les 4. Nit, a les 9:45: LA DANZA DE LOS RICOS, per George Raft — HOY O NUNCA, per Jean Kiepura.

FEMINA

Gran èxit del film M. G. M.

SU PRIMERA ESCAPADA

Interpretada per Jackie Cooper, Joseph Calleia i el gos Rin Tin Tin II.

IRIS PARK

Avui, colossal programa:

El héroe público núm. 1

per Lionel Barrymore, Jean Arthur i Chester Morris;

GUERRA DE VALSES

per Renata Muller i Paul Hörbiger; UNA SEMANA DE FELICIDAD, en espanyol, per R. Rodrigo i Tony d'Alcy, i DIBUJOS.

CINEMA NEW - YORK

Girona, 173 - 175. Teléfono 81996

Tarda, a les 4. Sessió continua: DIBUJOS en colors. Reportatge:

EL REY DEL JAZZ

per Paul Whiteman;

FRUTA VERDE

per Francisca Gaal

Sin novedad en el frente

per Lew Ayres

VARIETATS

FRONTÓ IXIKI-ALAI

Avui, tarda, a les 4: NATI - MARCHU contra ARRATÉ I - TONI, Nit, a les 10:15: SAGRADA ANGIETA contra CARMINA AURORA.

FRONTÓ NOVELTATS

Avui, dijous, tarda, a les 4. A pal: GALLARTA III - ELORRIO contra AZUREMENDI - VILLARTY. Nit, a les 10:15. A pal: QUINTANA IV - C. GALLARTA contra IZCUTURRI - URZAY. De- talls per cartells.

Frontó Principal Palace

Avui, dijous, tarda: GUISASOLA - ECHIVARRI contra ECHI- VIL - ELOLA II. Nit: GUTIERREZ II - TRODOR contra GUILLERMIN RAMOS II.

BARCELONA DE NIT

Carrer Tàpies, 5. Teléfono 33582

GRAN DANCING CATEDRAL DE LAS VARIETATS. Avui, grandios programa: ISABELLA - M. MORENO - J. WILSON - E. GIL - J. TRIANA - E. ESCAMILLA - J. JOSEPH AND SEPUS, balls exhuber- tes; EMIL AND CRAVER, creadors del tango «Cocaine»; BIERNET, trans- formista; TRIO SOL DE CUBA - Gormanes REVOLUCION - EL MI- LLOR PROGRAMA EL MILLOR CLIMA - PREUS POPULARS.

ROYAL CONCERT A STAMBUL

Tarda i nit. Colossal programa

trivolt: CARMEN CUENCA, es- trella trivial i la gran actriu també trivial

VARIETATS - DANCING

Tarda i nit. Colossal programa

trivolt: CARMEN CUENCA, es- trella trivial i la gran actriu també trivial

NINA CACHAVERA

la seva COMPANYIA DE VODE- VIL SONOR, amb la vedette GLO- RIA NAVARRO.

POMPEIA

MUSIO-HALL

Tarda i nit, VARIETATS:

VIOLETA IMPERIAL - BELLA AMPARITO - LIS-LOA - GERMA- NES TORRES-EMMA MARQUES - CARMEN DEL TURIA SARAH RIVERA - DEMON'S JAZZ

HOLLYWOOD DANCING BAR

G. Libran - Brazzama - DEMON'S JAZZ.

Casino Sant Sebastià

Gran èxit de l'aplaudida

Crazy Boys Orchestra

i la formidable orquestra de color

QUINTERO I ELS SEUS BLACK STARS

que amenitzen les TRES DE MODA I SORTIDES DE TEATRES al nou pati mexicà de Tijuana

Aperitius - Restaurant - Café - Bar a les terrasses junt al mar.

TEMPERATURA IDEAL

ESPECTACLES PER A AVUI

TEATRES

BARCELONA. — Tarda i nit: «Creo en ti».

COMIC. — Tarda: «Lo que enseñan las señoras». Nit: «Bésame que te conviene».

ESpanyol. — Tarda: «El novio de la reina» i «Deixa'm la dona, Pepet». Nit: «Les chiques de hui».

MARIA VILA I PIUS DAVI ACTUARAN A NOVELTATS

«El contracte fa un mes que ha estat signat i no és per tres anys! — ¿Veurem teatre líric català al teatre del carrer de Casp?»

Fa temps que es ve parlant de la propera actuació del matrimoni Maria Vila-Pius Davi al Teatre Novetats. Fa temps que es ve parlant d'això i ningú, per ara, no ha dit la veritat.

Un diari de la nit ha donat la nova que Maria Vila i Pius Davi varen anar el dissabte, a la nit, a Novetats, per tal de signar el contracte d'arrendament amb el propietari del teatre, senyor Joan Marsans.

Doncs, bé: nosaltres no sabem si Pius Davi i Maria Vila varen anar el dissabte, a la nit, a Novetats, però el que podem dir, sense temença a ésser desmentits, és que ni Maria Vila ni Pius Davi no varen veure el propietari del teatre, senyor Marsans i, per tant, no fou possible signar cap contracte.

L'arrendament del Teatre Novetats a nom de Maria Vila i Pius Davi va ésser signat fa més d'un mes. Estem ben informats.

El mateix diari assegura que Pius Davi i Maria Vila han arrendat el teatre per tres anys. No és cert, tampoc. La temporada, que començarà els darrers dies de setembre o els primers d'octubre, durarà fins a Pasqua.

Una altra rectificació. Tal vegada, durant els mesos de setembre a abril, no es farà únicament teatre de vers. Hom creu que Maria Vila i Pius Davi faran o cooperaran a una actuació de teatre líric català. De totes maneres, podria ésser.

POLIORAMA. — Tarda i nit: «Morir es un error».

NOVELTATS. — Tarda: «La malquerida». Nit: «Martinet».

CINEMES

AMERICA. — Revista, dibuixos i «Via l'aire». «La vida es una aventura».

ARNAU. — «Guerra sin cuartel». «Bri- gada secreta».

ASTORIA. — «El col y la perdona».

ATLANTIC. — «Rebeldes», dibuixos i do- cumentals.

AVINUDA. — «Marinero con falda».

BALEON. — «Noche de mayo» i «La vida es una aventura».

BALEON. — «El cuarto 309». «La hermana San Sulpicio» i «Lo que manda el diablo».

BOSCH. — «La vida es una aventura».

BOHEMIA. — «Broadway Melody». «El vagabundo millonario» i «Capitulos de azahar».

BOHEMIA. — «40.000 duros». «Vivamos de nuevos» i «Audioscopio».

BREWSTER. — «Guerra sin cuartel». «Bri- gada secreta».

CAPITOL. — «El carnaval de la vida».

CATALUNYA. — «Aventura oriental».

COMITAT. — «Don Quintín el Amargoso».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

COMITAT. — «La vida es una aventura».

ra, inspirada en un llibre de Josep Maria de Sagarra.

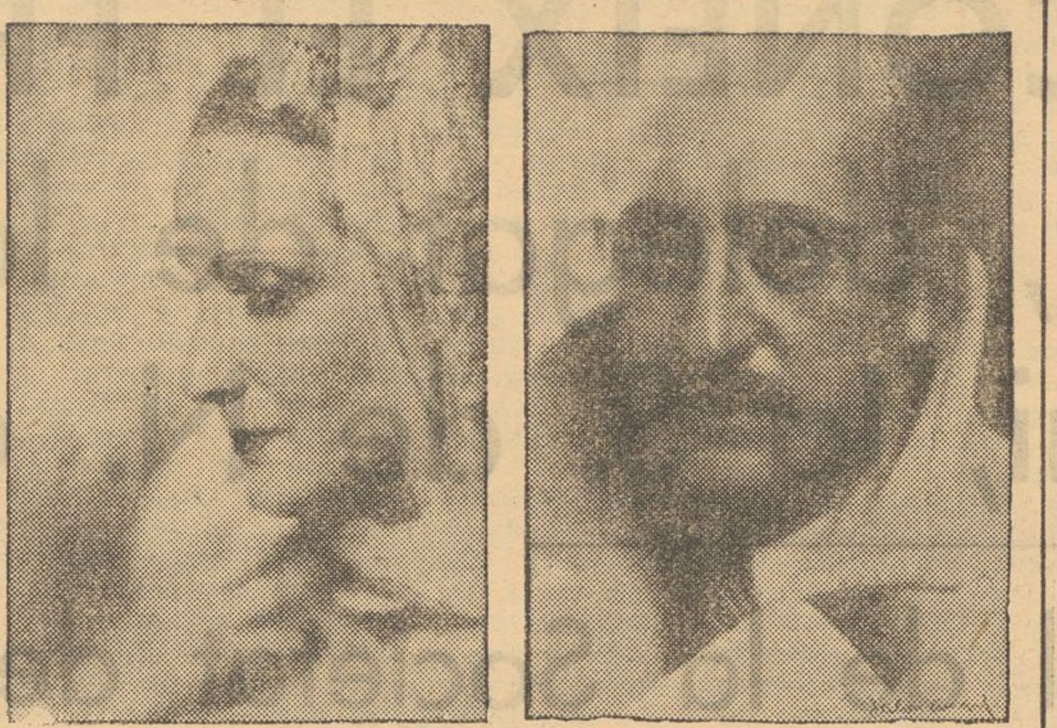
D'altra part, hom diu que la tem- porada de teatre líric català serà amb obres d'alguns autors catalans que per circumstàncies especials s'han vist obligats, fins ara, a mu- siar llibres castellans.

Sigui com sigui, hem de felicitar- nos. Tindrem teatre català durant cinc mesos, i després, teatre líric, també català.

El Novetats tornarà a ésser el ca- sal del nostre teatre. I és de creure que això ho haurem d'agrair a la propietat del teatre del carrer de Casp.

TIK-TAK

DUES PRIMERES FIGURES

IRENE LOPEZ HER

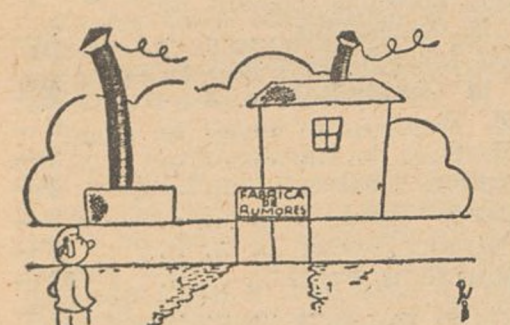

«CIVILON» DISCURRE

(El tan comentat toro «Civilon» ha sido echado al corral por manso, entre grandes protestas del público.)

—Yo estoy con mi época: más vale ser manso vivo que bravo muerto. (De «El Sol»)

SUPERPRODUCCION

—¡Con lo bien que estaría una huelga en esta fábrica! (De «El Liberal»)

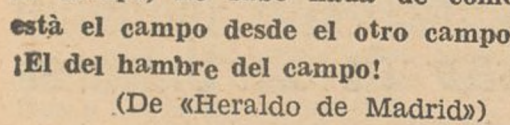
Visca Galicia! Visca Euzkadi! Visca Catalunya! ¡Hurra els Roys Vellanes! (De «La Publicitat»)

EL CAMPO Y SUS PROBLEMAS

—El señor Cid, que está muy enterado de los problemas del campo, se ha metido en faena...

—Sí, pero como ve el campo desde su campo, no sabe nada de cómo está el campo desde el otro campo. ¡El del hambre del campo! (De «Heraldo de Madrid»)

LA PREMSA

França i Espanya

Amb aquest títol publica La Publicitat un interessant editorial del qual transcrivim les paraules següents:

«A França les lluites socials i polítiques són tan profundes com a Espanya i de conseqüències més transcendents, perquè el país està molt més organitzat tot ell; però davant dels perills, l'instint patriòtic els dicta una discreció saludable; a Espanya, al contrari, el patriotisme és l'últim sentiment que dóna senyals de vida, si arriba a donar-ne algun. L'esperit de guerra civil pot més que el sentit de pàtria; allà l'esperit d'una guerra que seria un cataclisme per a Europa fa meditar a tot hom; a Espanya molta gent només pensa en el profit moral o material que podria treure d'una guerra civil que es pot dir que d'un segle i mig ençà és l'única que han practicat els espanyols, i aquesta pràctica és la que desmoralitza més els països; un poble de guerres civils difícilment és mai un país d'autoritat i de patriotisme. Catalunya ha pogut superar aquest funest antecedent perquè en el catalanisme ha trobat l'aglutinant del patriotisme.»

La resposta

Heus ací com comenta Política «Civilon» de la «Publicitat» la llibertat de Galícia: «Las derechas no han escatimado medios para obstaculizar el proyecto. Convencidas de que las nuevas instituciones regionales no harán más que afirmar allí la preponderancia republicana e izquierdista reflejada en las elecciones de febrero, acudieron a todo género de maniobras para frustrar lo que de ahora en adelante estaba previsto. Como último recurso, decidieron el retrasamiento, y la región gallega acaba de darles cumplida respuesta votando casi en bloque por la autonomía regional.»

Tenen raó, però...

Diu Informaciones: «¿Qué se pretende con las «deputaciones» burocráticas en nombre del Frente Popular? Precisamente el Frente Popular vino a restablecer la Constitución. Y precisamente en la Constitución se prescribe que «todos los españoles son iguales ante la ley» y que «no se podrá molestar ni perseguir a ningún funcionario público por sus opiniones políticas.»

Sí, però: els «funcionarios públicos» no poden sabotar el règim.

Què més voldrien!

Llegim a El Debate: «Lamentable este episodio del plebiscito por el Estatuto gallego. Suponemos que ni en la conciencia más entregada al nuevo galleguismo cabría la menor satisfacción por lo sucedido anteayer. El clásico procedimiento electoral del pucherazo es el único triunfante. Los galleguistas y los no galleguistas saben todos que Galicia no ha votado. Una nueva farsa se acaba de representar ante los ojos del pueblo, y el caciquismo de siempre adorna su montera con el hecho diferencial, como lo adornará con todo lo que, a su juicio, le ofrezca posibilidades de medro y de mando.»

Que més voldrien que fos «el caciquismo de siempre»!

ENGANABOBOS (De «Política»)

Joc net

El Día Gráfico, prenent peu del discurs del senyor Martínez Barrio, diu:

«Ahora que al parecer, va aclarándose la situación social en Cataluña y fuera de Cataluña y que, por tanto, vamos entrando en un período de normalización o, por lo menos, tendencia a la normalización, conviene que en política también se produzcan las cosas con juego limpio, para que no haya cabos sueltos que impidan entrar francamente en aquellas vías de normalidad.»

Porque con frecuencia se da el caso de que mientras existe un peligro social o de clase, los políticos forman el cuadro, a gusto o por fuerza pero lo forman. Y tan pronto como se aparta el riesgo cada uno tira por su lado. Esto es precisamente lo que debe evitarse, por todos los medios, en bien de España y de la República.»

No se'ls pot tocar!

Diu Heraldo de Madrid:

«Las derechas, lo mismo en sus intervenciones parlamentarias que en los pasillos del Congreso o en las columnas de sus periódicos, claman constantemente por un Gobierno que imponga el principio de autoridad en los conflictos sociales planteados, porque, según ellos, las clases capitalistas no pueden atender a las reivindicaciones de aquellos que sólo piden a cambio de su trabajo un jornal que les permita vivir.»

Lo que tienen buen cuidado de no solicitar es que se persiga a aquellos capitalistas, no todos, ciertamente, que se dedican a la «patrocinadora» tarea de exportar los capitales al extranjero, para de este modo causar la ruina o, por lo menos, debilitar nuestro Tesoro.»

El plet socialista

Heus ací com el vell el corresponal madrileny d'El Diluvio:

«El prevalecimiento de los que se agrupan en derredor del señor Prieto, que ya se observaba en la minoría parlamentaria socialista, cobra, con este triunfo que apuntamos, un refuerzo moral indiscutible y que forzosamente ha de tener un reflejo en la marcha de la política.»

¿En qué volumen? Es cosa, repetimos, que corresponde al futuro.

Muchos de los que les es grato el criterio de una colaboración desde el banco azul del partido socialista venían en el triunfo un refuerzo del Frente Popular, cuyas consecuencias inmediatas se reflejan en las directrices de la minoría parlamentaria socialista y en una intervención más directa en el salón de sesiones del señor Prieto, apartado de un tiempo a esta parte de los debates políticos.»

Intervenir

d'una manera ràpida i efectiva, reclama El Liberal:

«En rigor, interviniendo está el Gobierno desde los primeros instantes. Pero la intervención que ahora se le reclama no es la de amigable componedor; es la intervención resolutiva que restablezca la normalidad, la intervención que llame al trabajo a los 100.000 hombres en huelga, para que no continúen sin recursos las cien mil familias que no tienen que comer desde que se produjeron los conflictos huelguísticos y que viven poco menos que de milagro.»

Feixistes absolts

Ho foren, pel Tribunal d'Urgència, els acusats de tinença d'explosius

Josep Pérez Tamarit i Isidor Bataller Prat, a la cambra dels quals fou trobada una bomba i que foren processats per tinença d'explosius, han estat absolts pel Tribunal d'Urgència per manca de proves.

En el judici celebrat, abans d'ahir, es palesà que quan els abandonaren la seva cambra no hi entrà ningú més que la dispesera que fou la que hi trobà la bomba. El Tribunal, però, com dèiem més amunt, no considerà prou convincent aquesta coincidència.

Uns individus que entraren en una casa de camp i s'enduqueren tot l'aviram que hi havia, comparegueren ahir davant el Tribunal

Els processats Ermengol Santos Pegelín, Valero Tejedor i Lambau, Aurea López de las Eras i Encarnació Santos Pegelín comparegueren ahir davant el Tribunal de la Quarta Secció acusat i processats per haver entrat en una casa de camp propietat d'Emilia Lobet, i s'enduqueren tota l'aviram que hi havia.

A l'acte de la vista el fiscal demanà per als dos primers dos anys de presó, i per a les dones un any vuit mesos i 21 dies de presó correccional.

Ateneu Barcelonès

ELECCIO DE PRESIDENT

S'ha efectuat a l'Ateneu Barcelonès la sessió reglamentària d'elecció de President, per a l'exercici del 1938 al 1937, i ha resultat elegit per aclamació l'eminent jurista senyor Amadeu Hurtado.

EL TREBALL

La Conferència Internacional del Treball ha adoptat les vacances obreres pagades

Moltes de les mesures fixades per l'organisme ginebrí ja estaven establertes al nostre país

Junt amb la qüestió de la jornada de vuit hores, les vacances pagades ha estat una de les reivindicacions que primerament ha presentat el proletari.

Cada any, els botiguers, els industrials i bon nombre de metges i advocats emigren cap al camp a refer-se del treball de tot l'any i a passar la calor el més a la fresca possible. Fins fa pocs anys, els obrers havien de mirar-se aquest èxode cap a la comoditat des de darrera els vidres de les botigues, dels despachos i de les fàbriques.

LES PRIMERES DEMANDES

Primer varen ésser els dependents i els oficinistes els que varen plantear la demanda: una setmana cada estiu de vacances, a partir del segon any de treballar a la mateixa casa. Després, un cop assolit això, la lluita tingué per objectiu que les vacances fossin pagades. I, finalment, que el temps de lleure s'exemplés fins a dues setmanes. Ara, en la darrera vagues dels dependents, ja es demana que les vacances siguin de vint dies.

Després dels treballadors de la ploma i dels de les oficines de l'Estat i de les corporacions públiques, els obrers manuals han plantejat la mateixa reivindicació. Ací ha costat més de fer-la acceptar als patrons.

El nombre global d'obres és molt crescut i uns dies sense produir representaven una minva en els beneficis que feia de mal acceptar bonament. Però també s'ha arribat a fixar precedents i ara tots els rams demanen en les seves bases de treball la setmana de vacances.

Molt recentment, ahir mateix, els obrers de les arts gràfiques han obtingut, després d'una llarga discussió als Jurats Mixtos, que se'ls reconeguin unes vacances de quinze dies. I encara han assolit un altre benefici que ens cal fer remarcar.

UNA CONQUESTA REMARCABLE

Fins ara, quan arribava la setmana de llibertat, molts obrers havien de quedar-se a la ciutat i es limitaven a anar als banys o a fer sortides diumenguers cap als boscos, més aviat mitjans, dels afores. No hi ha-

via possibilitats econòmiques per a anar a fora a passar els dies lluny de l'agitació de la ciutat, a descansar de veritat, a refer les forces per a tornar al treball amb més delit. I no hi havia aquestes possibilitats, no tant per la insuficiència del salari com perquè aquest era pagat en tornar de les vacances.

Ara, en canvi, els obrers gràfics

—Si aquestes vacances ens avorrim, ens queda el consol que almenys les cobrarem com si treballéssim... (De «L'Ouvreur», de París.)

acaben d'assolir que el salari de la quinzena els sigui pagat per endavant, a la bestreta. Així podran fer quinze dies de repòs autèntic.

I amb això hi va lligat el problema de l'acció governamental en aquest aspecte, del qual ja parlarem extensament un altre dia. Però el govern, quan representa les forces populars, té el deure de fer el més planer possible la vida de les masses. I, per tant, de facilitar que gaudixin de les vacances amb tota la seva extensió. Quina cosa millor per això que el facilitar-los el trasllat als llocs de turisme i fer-ho fàcil, econòmicament, l'estada als pobles de repòs? El problema és dels pobles de plantar-lo. Hem de tenir en compte que l'acció del govern, en el sentit de fer extensiva als obrers la vacança en el treball, ha estat a Espanya i especialment a Catalunya d'una gran eficàcia i que s'ha avançat a molts altres països d'Europa. Veleu, sinó, el cas de França, que fins fa unes setmanes, degut a les grans vagues i a la victòria del Front Popular, els obrers no han assolit aquesta reivindicació. Primerament cal estendre les

vacances a tots els rams de la producció. Però, després, es plantejarà indefectiblement el problema de fer assequibles les vacances autèntiques, a l'estil dels botiguers i dels industrials a les grans masses populars.

LES VACANCES A LA C. I. T.

La qüestió de les vacances pagades havia estat plantejada per primer cop amb caràcter internacional en la reunió del juny passat a la Conferència Internacional del Treball.

Aquest any la qüestió ha estat posada de nou a discussió i ha reaiçat acord. Aquesta decisió, que ha estat votada pels representants obrers i per una tercera part dels governamentals, però que ha obtingut els vots en contra dels delegats patronals, preveu que gaudiran de vacances pagades tots els obrers al cap d'un any de treballar en la mateixa empresa.

La mesura s'estén a totes les branques industrials, amb la sola excepció dels que gaudeixin d'unes vacances millors que les acordades.

En els sis dies no s'hi comptaran ni els dies festius ni les festes degudes a malaltia. Als menors de setze anys se'ls donaran, almenys, dotze dies de lleure.

S'estableix que tota renúncia a aquest dret de vacances serà nul i que no tindrà cap valor. En cas d'acomodament injustificat, l'obrer cobrarà els dies de festa que no hagi fet.

En la pròxima sessió es tractarà de l'aplicació de les vacances als obrers del mar, al servei domèstic i als treballadors agrícoles.

S'estableix també que cada país promulgarà una reglamentació especial per tal de fer efectiva aquesta decisió de la institució màxima que regula, internacionalment, les condicions de treball de tots els obrers del món.

Com es veu, la majoria de les característiques que es fixen en establir-se les vacances obreres obligatòries i pagades ja han estat anteriorment establertes al nostre país i encara, en certs aspectes, millorades i assegurades.

Això bé vol dir quelcom...

La preparació de la XIV Conselleria de Jornades Cooperativistes Internacionals

UNA NOTA DE LA FEDERACIO DE COOPERATIVES

Dintre d'unes setmanes es reunirà la catzena jornada Cooperativista Internacional, que revestirà una gran importància, ja que, segons sembla, hi ha diverses seccions nacionals que es proposen imprimir a les tasques cooperativistes internacionals un matís francament obrer i que són partidaris d'una intervenció dels cooperativistes en la política, no pas a favor d'un determinat partit, el que sigui, sinó, per contra, a base de declaracions contràries al feixisme i partidàries de la pau. Hi ha moltes seccions que recorden com han estat tractades les Cooperatives a Itàlia i Alemanya, després del triomf del feixisme i dels efectes que sobre l'economia de les institucions cooperativistes tingué el desenvolupament de la guerra.

Heus ací una nota que, amb motiu d'aquesta jornada internacional, ha publicat la F. N. de C. E.

«Amb aquestes frases comença l'allocució que l'Aliança Cooperativa Internacional fa a tots els cooperativistes que pertanyen a la Federació organitzant reunions públiques el dissabte dia 4 o el diumenge, dia 5 de juliol, en les quals, a més d'expressar els nostres sincers desigs de pau entre els homes, es dediquin les reunions a propagar els nostres principis i adquirir nous adeptes a la nostra causa.

Una segona part han de tenir aquestes reunions, ja que la primera ha d'ésser per complir amb disciplina les exhortacions de l'Aliança Cooperativa Internacional. Aquesta segona part ha d'ésser dedicada als assumptes propis del nostre moviment nacional i a les aspiracions de la nostra Federació, consistents en el fet que es porti a efecte la creació del Consell Superior de la Cooperació i que s'apliqui sense cap excepció i en la forma que hem demanat l'article 33 de la llei de Cooperatives, com a mitjà de resoldre la situació tan anòmala a què s'ha arribat en la qüestió d'inscripció de les Cooperatives als organismes oficials.

També haurà de demanar-se, no com a favor, sinó com un legití dret, el que s'incorpori a la legislació el complement de la llei de Cooperatives, com és la llei sobre el règim tributari de les cooperatives, que restà pendent de discussió a les Corts Constituents de la República i que en la política comercial de contingents es tingui en compte a les cooperatives en la forma que tenim fet a l'actuant de cada reunió hauran d'elevar-se als Poders Públics les conclusions en les que s'expressen els nostres desigs i les nostres demandes.

Cooperadors espanyols, uniu-vos a l'ur Federació per a expressar un fervent anhel de pau, un ferm propòsit de treballar pel desenvolupament del moviment cooperativista, el

Ahir, al migdia, el conseller de Treball, senyor Martí Barrera, rebé els periodistes com de costum. Els comunicà que a Igualada s'havien declarat en vaga els obrers de les fàbriques d'assonar pells i que havia decidit enviar tot seguit un delegat del Departament de Treball a aquella ciutat. Digué també que continuaven les negociacions per tal de posar fi a la vaga dels treballadors mercantils de Lleida que continua igual.

Proseguíen també —afegí— les gestions per a trobar una solució als conflictes dels obrers garatgistes.

Preguntat per uns periodistes sobre la certesa del rumor que s'havien trencat les negociacions entre els obrers i les empreses concessionàries dels dipòsits i màquines dels ferrocarrils, el senyor Barrera digué que no s'havia arribat a un acord en aquestes negociacions, però que continuaven separadament les reunions amb les dues representacions. Finalment, assabentà als periodistes que l'havia visitat una nombrosa comissió d'obres de Cant Batlló en demanda que el Jurat Mixt els satisfés una quantitat que els corresponia en virtut d'una sentència, d'aquest organisme. El senyor Barrera els indicà que tornessin dijous o divendres, puix que ell faria les gestions per tal que poguessin cobrar.

ELS CONFLICTES DE TREBALL

LA VAGA DELS GARATGISTES

Ahir continuà la vaga dels obrers repartidors de gasolina i dels garatgistes. No es registraren incidents importants. Unicament alguns petits actes de sabotatge. Tampoc no es practicaren detencions. Com tots els dies, des que comença la vaga, els obrers pertanyents al Sindicat de la C. I. T. i autònoms entraren al treball normalment. Es creu que la vaga es troba en una fase pròxima a la solució. Com de costum el proveïment de carburant es feu amb total normalitat.

EL «CABO SAN AGUSTIN» Ahir continuaren en vaga els tripulants del vaixell «Cabo San Agustín» sense que correguessin incidents. Les negociacions per a resoldre aquest conflicte les porta directament des de Madrid la casa consignatària.

desig que sigui creat immediatament el Consell Superior de la Cooperació que siguin inscrites ràpidament les cooperatives; la petició que sigui immediatament llei el projecte sobre règim tributari de les cooperatives i que es tingui en compte aquestes com a tals en la política de contingents.

Madrid, 20 de juny del 1938. — Pel comitè nacional, Regino González, secretari.—V. i P.: el president, Miquel Mestre.

TOMAS ALCOVERRO

ADVOCAT

PASSEIG DE GRACIA, 45

TELEFON 14200

BARCELONA

ELS OBRERS D'ARTS GRAFIQUES OBTENEN UNES NOVES BASES DE TREBALL

Dimarts a la nit es va celebrar al Saló Kilsme una assemblea d'obres de les Arts Gràfiques, convocada pel Front Unic d'Arts Gràfiques per tal de donar compte de la marxa de les negociacions amb la patronal, que, d'enguà de la darrera vaga del ram, es desenvolupen en el si del Jurat Mixt.

Feren ús de la paraula Bonet i Bueso, Presidí Sagrera.

Es donà compte que el Jurat Mixt havia aprovat, amb el vot a favor dels vocals obrers i del president i amb l'abstenció dels vocals patronals, la majoria de les bases presentades pel Front Unic. Es digué també que probablement els patrons esdevien recurs, però que les noves bases aprovades començarien a regir, de totes maneres, a partir del dia que els publicàs el «Butlletí Oficial».

Es féu també una crida als obrers del ram afectes a la C. N. T. perquè s'acllin als beneficis que estableixen les noves condicions aprovades.

Les principals d'aquestes són: establiment de la borsa de treball, controlada pels sindicats; vacances de quinze dies, amb pagament de la quinzena per avançat; no treballar hores extraordinàries mentre hi hagi obrers parats; cobrament dels salaris íntegres en cas de malaltia i de part; establiment de dutxes i cambra per la roba als tallers; reglamentació de l'aprenentatge; retir breu; no escalar de son amb augment sobre els que fins ara es pagaven.

Els obrers fonedors tipogràfs no han obtingut bases per incomparança dels representants patronals; en el transcurso de la setmana quedà arranjat aquest aspecte de les bases. Els assembleistes aprovaren aquestes bases, les quals regiran per espai d'un any a les ex-provincies de Barcelona i Lleida i que es procuraran fer-les extensives a la resta de Catalunya.

Queda, per tant, definitivament resolt el conflicte de les arts gràfiques que motivà fa poca una vaga i diversos incidents amb els obrers afectes a la C. N. T.

CONVOCATORIES

ELS OBRERS DE RAS-PALLS

La Societat d'Obrers de la Fusta i Similars de Barcelona i el seu Radi (Secció de Ras-palls), U. G. T., celebrà ahir, dijous, una assemblea general per a tractar assumptes de gran interès al seu domicili social Passatge de la Pau, 10, principal, a les set de la tarda.

UN NOU SINDICAT D'ARTS GRAFIQUES

La Federació Catalana de les Indústries i Derivats posa a coneixement dels seus afiliats al Sindicat Obrer d'Arts Gràfiques que avui, dijous, dia 2 de juliol, tindrà lloc l'assemblea de constitució de dit Sindicat, a les set de la tarda, a la Casa del Poble, carrer Primer de Maig, 7, al saló número 4.

«LA SOLIDARIÀ»

La Societat d'Impressors Litògrafs «La Solidarià» celebrarà reunió general extraordinària el proper dissabte, dia 4 del present, a les deu de la vetlla a l'estatge del Centre d'Esquerra, carrer del Setge 1714, 4.

ELS OBRERS DE PRODUCTES QUÍMICS

Es prega a tots els delegats de la Secció de Laboratoris de Productes Farmacèutics i Perfumeria que passin per la secretaria del Sindicat d'Obrers de Productes Químics (U. G. T.) urgentment, a l'objecte de comunicar-los un assumpte de molt interès relacionat amb les Bases de Treball d'aquesta Secció.

NOTICIARI

LES BASES DELS OBRERS DE LA FUSTA

La Societat d'Obrers de la Fusta i Similars de Barcelona i el seu Radi (Secció de Torners de Fusta), U. G. T., posa a coneixement dels seus afiliats que han estat presentades les noves bases de treball al Jurat Mixt per a la seva discussió i prega a tots els treballadors del ram que passin pel domicili social d'aquesta entitat, Passatge de la Pau, núm. 10, pral., cada dia de 6 a 8 de la tarda per tal d'assabentar-los d'un assumpte d'interès.

UNA NOTA DE LA PATRONAL DE FABRICANTS DE CART

La Unió Patronal de Fabricants de Cartons de Catalunya, com que ha observat que en la notícia publicada de l'acord pres per la secció corresponent de la C.N.T. de presentar l'ofici de vaga es publica també un resum de les peticions formulades pels obrers, no s'ajusten a les presentades, prega la publicació de les rectificacions següents, que representen els punts més essencials que figuren en les noves bases.

Augment de salaris que oscillen entre el 100 per 100 i el 65 per 100, en totes les categories, excepte en les màximes, als augmentes de les quals es fixen en un 16 per 100 en els homes i un 37 per 100 en les dones, reducció de 4 hores setmanals, sou íntegre en cas de malaltia, 100 per 100 d'augment en les hores extraordinàries, doble nombre de dies de vacances retribuïdes, dos mesos de jornal en cas de part, supressió del preu fet, exclusivament de la borsa de treball, privació de facilitar treball a les obreres que treballen al seu domicili.

SINDICAT D'OBRERS ME TALLERIS U. G. T.

La Junta d'aquest Sindicat assabenta als companys de la barriada de Sant Andreu, que des de demà passat, dissabte, queda establerta una Secció de Barriada d'aquest Sindicat a la plaça de les Palmeres, 9, baixos.

EL LLIBRE DE RECO

ELS VALORS QUE FAN UNA PATRIA

L'estrepit de la brega política i de les reivindicacions socials que les circumstàncies ens han agombolat, ha produït, transitoriament, un trastorn lamentable. Hom ha deixat el llibre de recó. I per aquest fet la nostra vida literària se n'ha ressentit molt.

Diem que aquest trastorn és transitori en oposició als que opinen que la actual crisi en la venda de llibres catalans és deu a la minva de sentiment cultural i patriòtic de la gran massa del nostre poble. No podem compartir aquesta darrera opinió. És cert que els catalans no tenen un amor molt accentuat per a la literatura. Però això no vol dir que no n'hi tinguin. Com tampoc no es pot interpretar la seva posició actual com a una renúncia als seus valors patriòtics.

Catalunya no serà —tal com la voldríem els nacionalistes inquietos— la nació civilitzada que lleix més. Però hem de convenir que tampoc no és la que lleix menys en la seva llengua natural, amb tot i que potser no s'ha fet encara tot el que calia per tal de liberar-la del deix de provincialisme espanyol que una llarga dominació aliena li ha insuflat.

La nostra renaixença anímica no ha estat pas feta sense valors transcendents. Catalunya ha basat una literatura vastíssima i diversa. I junt amb els valors immutables de la nostra època nacional independent, tenim els actuals, que fan, en conjunt, la nostra Pàtria immortadora. Si no tinguéssim un Ramon Lull, un Ausiàs March, un Bernat Metge i un Joanot Martorell, ens bastarien «l'Atlàntida», «Ferra Balas» i «Solitu» per a poder afirmar que Catalunya serà sempre present mentre el món sigui món i no manquin cervells per a meditar. Així sol és prou per a sostenir la fe en la marxa ascendent de la nostra literatura. Podem perdre una batalla política, recular en conseqüències socials, veure destruir l'Estatut, admetre veure destruir Catalunya. Però el que no podem mai veure destruït és el nostre ric patrimoni literari i científic. Els valors de què està compost aquest patrimoni fan la Pàtria, clara, neta i definida. I aquesta gran veritat està en la consciència de tots els catalans, per poca que sigui la gràcia de la cultura que els hagi tocat. Per tant, si velem com en aquests moments d'anys més o menys legítims, els catalans deixen el llibre de recó, pensem que no ho fan pas amb caràcter definitiu. El reprendreu de bell nou.

Pu pot deixar en etern oblit valors substancials de la nostra renaixença literària com els Peial Briz, Bufarull, Pin i Soler, Margall, Guimerà, Verdaguer, Narcís Oller, Rossinyol, Iglesias, Vilamara, Martí Gomis i tants d'altres? Sobretot en aquests moments que comptem amb un extens moviment intel·lectual davant del qual es destaquen

les plomes afinades dels Prudenci Bertrana, Víctor Català, Ruyra, Joan Santamaria, Ramon Vinyes, Puig i Ferrer, Alfons Maseras, López-Picó, Josep Carner, Apelles Mestres, Aurora Bertrana, Giralba, Jaume, Carles Rahola, Joan Estelrich, Millàs-Raurell, Foix, Montoliu i bona colla d'altres, totes les consagrades afanyosament a donar formes belles d'expressió al bell català, com deia el cronista Ramon Muntaner.

Podrà no llegir prou el nostre poble. Mal un poble no lleix prou. Però en aquest cas, per bé que sigui forçós passar per situacions dolorables, resulta evident que es fa necessari estimular en les masses populars el desig de la perfecció cultural per mitjà de la lectura. I de la lectura de llibres bons, com tantíssims n'hi ha d'edicats i en tenim en preparació dins el nostre moviment literari, el qual pot vanar-se d'ésser un dels menys prostituts del món.

A desgrat del que puguin opinar els reventistes de mena i els infatuats inèdits, tenim una producció forta i honrada. Folch Torres, amb tot i haver-se fet un estil fàcil i assequible per a les mentalitats juvenils, no ha descendit a les formes amanerades de gran part de la producció castellana, que hom ens serveix amb cobertes oridanes. En general, tampoc els nostres escriptors no han caigut en el rabeig en les aigües de l'erotisme decadentista de la bona escola francesa. No han estat assimilats les tares de les literatures veïnes. A Catalunya hom ha fet bona literatura. I això a costa dels més grans sacrificis. D'uns sacrificis que no pot permetre's que s'acabessin encara més. Molt al contrari. Cal dur a la convicció de les gentes de ciutat i del camp, del pla i de la muntanya, que el llibre és una cosa tan necessària com els drets polítics i les obteccions sindicals. Que sapiguem també que homes dotats d'un amor fervorós pel verb que vibra en nostres llavis, donen troços de la seva vida, treballant-los temps i temps, en forma de novel·la o de poesia, esperant amb ansietat l'acolliment que es mereix una labor que alarga i aclapara. Cal vèncer desconeixements, més que indiferències. Es precis demostrar que una llar, per a estar ben dotada, no hi pot mancar —tan modesta com se vulgui— una biblioteca amb volums signats pels nostres autors de mèrit. I de una manera especial cal portar el llibre català a la ruralia, als pobles sense grans mitjans d'ensarjio, a la vegada que un poc abandonats per la ciutat docta. Cal formar nùclis de lectors i comentaristes per les nostres contrades més separades, fent-los assequible el mitjà de proporcionar-se llibres i orientant-los convenientment per a la formació de biblioteques adequades a les característiques de cada grup i lloc.

Amb aquesta visió del moment i

del futur immediat, un nucli d'elements intel·lectuals acaben de fundar una associació denominada «Societat per a l'expansió del llibre català», la qual comença a actuar, amb modestia, però amb l'esperit ple de fe en l'obra empresa. Hom no pretén aixecar una capelleta on exaltar déus d'argila. La seva labor serà consagrada per complet a promoure una gran croada a favor del llibre català, sigui aquest una obra literària o científica, sigui un estudi polític o bé un pla de treball.

Llibres! Fer saber l'existència dels bons llibres i crear la necessitat imprescindible del llibre! Heus-aquí el pensament dels fundadors d'aquesta nova i vigorosa associació, la qual està rebent contínues adhesions que vénen a enfortir-la en tots els ordres.

Saludem amb gust aquesta actualització, que des del primer moment ha comptat amb la nostra simpatia. I esperem amb motius fundats que ella esdevindrà, enmig de tots els estrepits i de totes les lluites, l'altar venerable on sempre s'hi oficiarà en honor exaltat dels valors —de tots els valors— que faran Catalunya present a través dels temps i de les vicissituds que es vegi obligada a travessar, per adverses que aquestes siguin.

F. Pineda i Verdaguer

FIGURES LITERÀRIES

GEORGES DUHAMEL de l'Acadèmia Francesa, doctor en Medicina, poeta, autor dramàtic, assagista, novel·lista, una de les més fines intel·ligències de la França contemporània.

LLEGINT...

«LA REPUBLICA DE LES LLETRES» NUM. 8

Amb aquest número vuit «la República de les Lletres» ve a celebrar el seu segon aniversari i amb aquest motiu anuncia una transformació de la Revista en quatre llibres anuals glossant diferents aspectes de la vida espiritual de la regió germana, i amb la publicació d'opuscles de propaganda del valencianisme i de les coses que formen l'esperit del País Valencià.

Llegim en aquest número, un interessant article de A. Pizcueta sobre les «Condicions essencials de l'Estatut del País Valencià», on l'autor assenyalava els perills que signifiquen per l'Estatut de València els localismes «provincians» que per les terres del Sud de la nostra nació es deixen sentir amb una força alarmant. Contra el localisme restringit i estat de miras, l'autor hi oposa la visió àmplia de l'Estatut per tot el conjunt de la terra valenciana.

«Balanc electoral», és un article d'Emili G. Nadal on explica els resultats de les eleccions per les diferents Nacions Ibèriques i en treu conseqüències plenes d'interès.

Miquel Duran de València proposa en l'article «Confederació de Repúblicas o Estats Ibèrics», per l'estructuració coordinada dels diferents partits polítics, que tenen per llur base el nacionalisme i el republicanisme de la Península per anar a formar la Confederació dels pobles hispànics. Els punts de vista del senyor Duran de València són molt interessants i sols hi trobem a manca una exposició més fonda, puix que per l'envergadura del tema resulta insuficient el tractar-lo amb un curt article.

Véiem també en aquest número treballs de Lluís Guarnier, Nicolau Primitiu, Martí de Riquer, Jordi Valor i uns poemes d'Enric Soler Gades —molt fluïdos per cert—. Tanca la Revista la secció «Paradisos de paper» amb l'acostumada crítica de llibres.

Jordi JOU

MAS & ROCA

CAMISERS

CAMISERS ESPORT I VESTITS DE BANY, A PREUS BARATÍSSIMS

PORTAFERRISSA, 24 i 26

FONTANELLA, 16

VETLLADA NEGROLOGICA A HONOR DE GORKI

Al Teatre Espanyol, de Madrid, s'ha celebrat una vetllada a la memòria de Màxim Gorki, organitzada per l'aliança d'intel·lectuals, per a la defensa de la cultura.

Primerament parlà Francisco García Lorca. En representació d'Espanya Republicana ho féu Díez Fernández, en nom de l'Ateneu de Madrid, Josep L. Benito? Dolores Ibarruri per el partit Comunista i Maria Dejarra per el Socialista; Juli Alvarez del Bayo per el Comitè Internacional dels Amics de la Unió Soviètica.

Foren molt aplaudits tots els oradors, exaltant la figura de l'escriptor rus amb eloqüents parafrasis.

Wenceslao Roco, que presidia, va posar a la vetllada amb la lectura d'unes cartilles de Màxim Gorki publicades fa alguns anys, reveladores del seu esperit sempre amant a la defensa del proletariat.

Miscel·lània

Lectura d'un llibre de poemes per Clementina Arderiu.—S'ha fixat el divendres d'aquesta setmana, a les set del vespre, com de costum, la data per a tenir efecte la sessió que els «Amics de la Poesia» han sol·licitat a l'Il·lustre poetessa catalana Clementina Arderiu, a fi d'obtenir les primícies del seu llibre de poemes «Cant i Paraules» d'imminent aparició.

La lectura comentada oferta per Clementina Arderiu als associats a l'entitat organitzadora, tindrà lloc a la sala de conferències de la Llibreria Catalana, local força adient per a les sessions escolides dels «Amics de la Poesia». La direcció del local, en aquesta ocasió, donat l'avenc de la temporada, ha volgut posar-lo en les condicions les més adequades, per correspondre així a l'expectació que l'anunci d'aquesta sessió ha desvetllat entre els associats als «Amics» i també dintre el nostre món literari.

Ecos

Un conegut polític, famós per les seves agafes pintoresques, d'aquells que en tot volen ficar el nas i saber de tot, digué l'altre dia parlant d'estels de cinema.

—Jo, si volem que us digui la veritat, l'«Estrella» que més em agradaria és la «Metro Goldwin Mayers».

Nello demana a Proust un paper de fumar. El poeta reusenc li allarga un llibret de «blanc i negre».

—Preneu tantis fulls com vulgueu —ja, magnànim—. Mentre tu em donis tabac...

En temps del gran cacic Bugall hom va haver de proveir diverses places al Ministeri de Finances que quedaven vacants.

Hom va convocar concurs, aduïa i saber que les vacants eren ja donades. Els aspirants, però, s'ho prengueren seriosament i, naturalment, els afavorits varen ésser, en general, els més ascs.

Entre aquests n'hi hagué un que se les donava de literat. Tant n'era que en dinou línies d'apèndic, de dictat, va començar, només, dotze faltes d'ortografia. Entre elles el mot «dixidant» hi figurava diverses vegades.

Focs de Bengala

UNA TARDA AL TEATRE GREC

Tal dia com dilluns, varem congregar-nos a l'amfiteatre del Parc de Montjuïc, alguns centenars de ciutadans, atents a l'amable oració de la simpàtica «Residència Internacional de Senyoretes Estudiantes».

No parlare de l'espectacle pròpiament dit—tasca que pertoca a altres estimats companys— però sí diré quelcom de l'esperit d'aquell.

L'Art, amb una majestosa com un temple, va caracteritzar aquest dia amb ell, la intel·ligència, la Paraula—do dels déus—i la Disciplina, lliurement acceptada, obra de l'esforç personal d'aquesta gran educadora que és Maria Solà de Sellarès.

Alguns espectadors, tal volta no coparen prou l'abast espiritual d'aquesta bella festa civico-religiosa. Religiosa en el més alt sentit de la paraula. Aquells que el cop d'orella millor foren els que en un altre temps varen integrar aquesta figura «Jove Atlàntida», institució de cultura integral que pretén enlletir el nivell de l'espiritualitat joventut.

Allò va morir ojeat per la violència esportiva i els entrebancs dictatorials. Però els que hi érem, som els mateixos i arreu on som i on treballam, portem sense adonar-nos els postulats d'aquella noble temptació, com els grans deers de Napoleó auten els Drets de l'Home a la cançó. El temps ens ha destruit; però de l'orientalisme de Maynadé al marxisme dels Molins i Fàbrega; de la tècnica ordenadora d'un Falco al dinamisme trepidant d'un Espasa; de la càtedra d'un Carrion a la filosofia d'un Sarra, del patriotisme sincer d'un Mestre a l'internacionalisme de l'admirable Maria Solà, sense treure la meua modesta aportació quotidiana i omelent altres companyies i companyies disperses, on es doni entre nosaltres un acte generós, o humanitari, o artístic, o cultural, esgrintim bé i trobareu sovint un home o dona de «Jove Atlàntida». Heus-aquí els pensaments que he tret oint la veu de Laura Massip, Esther incomparable i guaitant a dalt de tot la sanefa de boscos, que tant ajuda a oblidar les misèries humanes.

J. M. FRANCES

Les campanyes de LA HUMANITAT

Front d'Esquerres Catalanes

(Contribució ciutadana a la lluita electoral del 16 de Febrer 1936)

Suma anterior ...	50576'25	Vicenç Edó, subdit de		Dues catalanes ...	3'—
Sis obrers del ram de		Largo Caballero ...	2'50	Matias Aubert ...	1'—
l'Automòbil ...	11'—	Pere Estruch Piera ...	1'—	Ramon Mur ...	1'—
S. G. ...	5'—	Concepció Sala Nuri ...	1'—	Marian Calvo ...	1'—
V. Masiera ...	10'—	Andreu Pla Fornés ...	5'—	Un ex-Lligaire ...	2'—
Ramon Masiera ...	10'—	Joan Homs Sanglas ...	5'—	Eusebi Yesné ...	1'—
Rosa Ferrer ...	10'—	Josep Font ...	1'—	Enric Otero ...	1'—
Un alionenc ...	5'—	Florentina Claveria ...	1'—	Un manresà ...	10'—
A. A. A. ...	5'—	David Morell ...	5'—	Josep Agustí ...	2'—
Un d'Hostafrancs ...	5'—	Antoni Campins ...	2'—	Ignasi Jové ...	25'—
E. B. ...	5'—	Maria Ateret ...	2'—	Uns empleats de la Casa	5'—
Domènec Torres ...	10'—	Lola Llop ...	2'—	P. R. ...	15'—
Jordi Mauchó ...	5'—	Faulla Batet ...	2'—	M. P. M. ...	25'—
Emili Solsona ...	5'—	Prudenci Barrés ...	2'—	Josep Agutó ...	10'—
J. G. T. ...	5'—	Teresa Barberà ...	1'—	F. Altimir ...	5'—
Isidor Comas ...	1'—	Dolores Garreta ...	2'—	Villalonga ...	5'—
Narcís Armengol ...	10'—	Emilia Nivó ...	1'—	Un metge subscritor de	2'—
J. C. ...	10'—	Josep Fons ...	2'—	LA HUMANITAT ...	25'—
F. C. ...	5'—	Antònia Brujo ...	1'—	Carme Esponosa ...	25'—
C. C. ...	10'—	Enric Batet ...	1'—	J. M. T. ...	5'—
B. M. ...	10'—	Maria Carreras ...	1'—	Antònia Soler ...	5'—
J. M. ...	10'—	Angela Farré ...	1'—	J. Llistasellas ...	30'—
J. O. ...	1'—	Maria Farrés ...	1'—	P. S. L. ...	5'—
J. S. ...	2'—	Antònia Fons ...	1'—	Un ciutadà ...	3'—
C. O. ...	1'—	Un grup d'empleats de		Jaume Parera ...	1'—
M. O. ...	5'—	Banca ...	46'50	Pau Rulló ...	1'—
J. R. ...	5'—	X. X. ...	10'50	Josep Roig ...	2'—
R. V. ...	2'—	M. B. ...	5'—	Joan Salamana ...	3'—
J. R. ...	1'—	Encarnació Garcia ...	5'—	C. C. ...	3'—
A. B. ...	5'—	J. Mayoral ...	5'—	Mayayo ...	2'—
M. B. ...	5'—	Rafael Molina ...	1'—	Família Jover Dalmau ...	20'—
M. M. ...	5'—	X. X. ...	5'—	Família Solé ...	4'—
E. H. ...	2'50	Un grup d'esquerrans ...	10'—	Un vilafraquí ...	5'—
A. D. ...	1'—	Família Lluellas ...	7'—	Floristeria Muquet ...	15'—
X. X. ...	1'—	Josep Martínez Pastor ...	2'—	Família Arpinell ...	1'50
S. N. ...	1'—	F. Novau ...	2'—	Magi Valls ...	1'50
E. T. ...	2'—	Emili Aguiló ...	2'—	Joan Estragues ...	1'50
E. T. ...	2'—	Francesc Arasa ...	10'—	Joan Estragues Calafamàs ...	2'—
A. I. ...	1'—	J. F. ...	5'—	Un funcionari cessant de	2'—
A. 2. ...	3'—	J. S. ...	5'—	la Generalitat ...	2'—
E. A. C. ...	5'—	Domènec Cuyàs Blanch ...	10'—	Un funcionari cessant de	2'—
R. S. ...	2'—	Antònia Cla ...	1'—	la Generalitat ...	2'—
S. V. ...	5'—	Dolores Delgado ...	1'—	M. T. ...	5'—
F. E. ...	5'—	Lidia Aleu ...	1'—	M. C. ...	5'—
J. R. de l'esquerra ...	2'—	Aurora Ferré Ucla ...	1'—	Antoni Vidal ...	2'—
Rafael López ...	1'—	Maria Pérez ...	1'—	Carme Vidal ...	2'—
Palma Ramà ...	1'—	Roser Vidal ...	1'—	Salvador Ferrer ...	2'—
Enric Eria ...	1'—	J. i M. ...	3'—	Marcel·lina Ferré ...	10'—
Josep Gaioso ...	1'—	Un grup d'obres «Nouvel		O. G. ...	15'—
M. Banchs ...	1'—	Hotels ...	33'—	Antoni Tort ...	5'—
Josep Recasens ...	5'—	Ricard Aguirre ...	2'—	C. H. ...	10'—
Un d'Acció, Catalana ...	10'—	Una família esquerrana ...	6'—	Un lleidatà ...	5'—
Leandre Oiarra Echevar-		Una catalana d'esquerra ...	10'—	Joan Pulg ...	2'—
ria ...	5'—	Vicenç Mercader ...	10'—	Joan Delcart ...	2'50
Baptista Borràs ...	5'—	Mercè Barberà ...	5'—	J. Erre ...	5'—
J. E. G. ...	7'—	Jaume Pidemunt ...	25'—	Josep Bergès ...	5'—
F. T. ...	5'—	Clara Arona ...	2'—	Suma i segueix ...	51508'25
F. T. ...	5'—	Domènec Brull ...	2'—		
Alvarez Pineda ...	5'—	Esteve Prunés ...	1'—		
Llitzet Urrutia ...	25'—	M. S. Vallet ...	10'—		

LA MUSICA

Palau de la Música Catalana: L'Orquestra Pau Casals a l'Associació Obrera de Concerts. - Orfeó Gracienc: Festival de la Casa dels Nens, Escola Municipal Montessori. Acadèmia Caminals: Concert íntim de presentació de la senyoreta Angels Pressuto

La impossibilitat que l'Orquestra Pau Casals actúés en el seu degut temps a l'Associació Obrera de Concerts va portar, certament, una gran perturbació en la marxa artística de la popular entitat, la qual es veié en la necessitat imposada d'un canvi radical del seu programa. Per fi, en acabar el curs i aprofitant el que tenia preparat l'orquestra per a l'homeatge que a Vilanova s'ofereix al mestre Casals, l'Obrera ha pogut tancar l'any musical amb un concert a càrrec d'aquesta important agrupació orquestral.

Es així que l'Orquestra Pau Casals, des de la direcció del seu fundador i insigne violoncel·lista, interpretà en aquest concert, la «Cinquena Simfonia» de Beethoven, la qual obra coneix prou bé la nostra orquestra per tal de sortir-ne ben airoament, així com la coneguda sardana «El Pau Casals» de Garreta, l'«Idill de Sifrida» de Wagner, i «Don Joan» de Ricard Strauss, obres totes elles que, si no constitueixen cap novetat, són sempre plausibles als gustos més refinats i que obtingueren, com no, el dir, un conjunt excel·lent. El mestre Pau Casals i la seva orquestra foren nodridament aplaudits pels socis de l'Obrera, els quals en aquesta ocasió varen multiplicar-se talment com va succeir quan el miracle dels pans i dels peixos.

Es sobre de remarcar la satisfacció amb la qual sortiren del Palau de la Música Catalana, el mateix dia, els que els afiliats de la benemèrita Associació Obrera de Concerts.

La Casa dels Nens de l'Escola Municipal Montessori del carrer d'Altavilla celebrà el passat diumenge una bella i simpàtica festa a la sala d'actes de l'Orfeó Gracienc.

Els infants d'aquesta Escola, que tant curiosament dirigeix com a mestra la magnífica senyora Mercè Climent, donaren una interessantíssima sessió de danses i jocs rítmics, exercicis i marxes montessorianes i ballets populars, d'entre els quals hom aplaudí, per la seva justesa i destacat encert, obres diverses de Longueres, Blendsdorf, Dalcroze, Schubert, R. Lamote de Grignon, Brahms, Mendelssohn, Schumann, Strauss, Pep Ventura i Millet, entre la magnífica poesia de Joan Maragall, «El sardana», que fou recitada abans d'ésser puntejada la de Pep Ventura, «Per tu ploro», que els jolius infants dansaren amb força seriositat i destacat relleu.

Algunes danses populars, com «La patina», «Ball del Ram», «Ball dels Nens», «Ballet de Folgaroles» i «El Rotllet» foren interpretats magníficament, com així mateix un «Vals» de Schubert, i «El bell Danubí blau» de Joan Strauss.

El públic aplaudí nodridament els nombrosos infants de l'Escola Montessori, abillats molt encertadament, així com a la doctora Montessori, que assistí a la festa. En representació de la nostra corporació municipal, hi assistí el conseller-regidor doctor Mori, així com una selecta i nodrida concurrència.

El nostre Josep Caminals reuní a la seva Acadèmia un reduït nombre d'amics, músics i crítics musicals, per tal de representar la seva

LA CULTURA

magífica. La senyoreta Pressuto donà mostres d'una exquisida sensibilitat i perfecte mecanisme que acusa una ben dirigida preparació tècnica. Fou justament aplaudida en la seva interpretació del «Concert» de Mozart, en unió de la senyoreta Carme Bracons, que treballa magníficament, en un segon piano, la part corresponent a l'orquestra.

Ultra el «Concert» de Mozart, la senyoreta Angels Pressuto interpretà amb molta seguretat i destacat encert diverses composicions de Schubert, Chopin, Debussy i Mendelssohn, i afegí al programa, er correspondència als nodrits aplaudiments, la «Dansa núm. 10», de Granados, que fou dita també excel·liment.

La senyoreta Pressuto interpretà el deliciós «Concert» de la Coronació de Mozart, amb una gran comprensió que palesa una preparació acurada i unes enviables condicions artístiques que deixen entreveure una clara intel·ligència i una direcció

Camil OLIVERAS

DISTINCIO AL RECTOR DE LA UNIVERSITAT

Pere Bosch Gimpera, ha estat nomenat doctor «honoris causa» de la Universitat de Heidelberg

Novament ha estat posat en relleu el prestigi que gaudeix pels mèrits científics de tot el món, el nostre Rector de la Universitat Autònoma, Pere Bosch Gimpera, que en moltes altres avinenteses per la seva capacitat havia posat de manifest la seva personalitat internacionalment; avui hem de destacar novament i amb la importància que es mereix la distinció que ha estat objecte per part de la Universitat de Heidelberg, amb motiu dels actes commemoratius del 50è aniversari d'aquella prestigiosa institució.

En la llista de savis ibèrics i ibero-

americans, nomenats per aquella Universitat doctors «honoris causa» hi figura el professor Bosch Gimpera, Rector de la Universitat Autònoma de Barcelona, gran investigador de la prehistòria, en l'estudi de la qual ha col·laborat amb altres eminències mundials.

Creiem que no és pas necessari remarcar la significació que té això, per casa nostra; que una català il·lustrada ultrapassi les fronteres i s'investi pels seus mèrits científics i d'altre reconeixement acadèmic.

Ens plau moltíssim, amb motiu de la distinció que ha estat objecte el nostre bon amic doctor Bosch Gimpera, felicitar-lo cordialment.

Les Arts

QUADRES ANTICS A L'OASIS

A les Galeries «Oasis», Canuda, 4, acaba d'ésser inaugurada una interessant Col·lecció de quadres antics, tots ells de les millors escoles i que està rebent els majors elogis per part dels nostres col·leccionistes i amateus, donada la seva importància artística.

Galeria D. V. I. S.

del Teatre Novetats

Avui, a la tarda inauguració de

L'EXPOSICIO-VENDA

DE DIBUIXOS

LES COMARQUES.

A Lleida ha començat la vista de la causa que s'instrueix contra Dolors Coit i la seva mare

Lleida, 1. — Aquest matí a dos quarts d'onze ha tingut lloc a l'Audiència Provincial la vista davant d'un nou Jurat, de la causa seguida contra l'emmetzinadora de la Granja d'Escarp Dolors Coit i la seva mare Pilar Vallès.

La vista havia desvetllat una gran curiositat per la concòrdia dels fets i per les moltes vegades que havia estat ajornada. Per això, molt abans de l'hora de començar la vista, la sala estava completament plena.

Presidia el president de l'Audiència Joan Madariaga, secundat pels magistrats senyors Olmedo i Iserit. Actuà de fiscal el senyor Henríquez. D'acusador privat actuava el senyor Sauris i d'advocat el senyor Coit i la seva mare Francesc Giner i Gil, i de la seva mare el senyor Lluís d'Andrés Morera.

En entrar a la sala Dolors Coit un dels públics ha dit: «A aquesta l'haurien de penjar». A la qual cosa ella ha contestat molt vivament: «A tu l'haurien de penjar».

Dolors Coit anava molt ben vestida. Portava jersel verd, cinell vermell i faldilla marró. Anava, com sempre, pentinada arranjada. En canvi, la seva mare anava completament endolada i portava un mocador negre al cap.

En les seves conclusions el fiscal demanava 150 anys de presó major per a Dolors Coit i 60 anys de presó major per a la seva mare.

Dolors en ésser interrogada, ha dit que havia conegut el seu marit per mitjà d'una germana d'aquest, i que quan es va casar, ella era jove i ell tenia 27 anys. Ios de la seva mare havien viscut a la Granja d'Escarp i que a casa seva les disputes sovintaven molt, car la seva sogra portava el govern de la casa, i sempre volia donar més part de tot a la curada de Dolors.

Ha dit que ella no va matar a la seva sogra, sinó que va ésser el seu marit, i que els seus cunyats i el fill d'aquella, no els havia volgut matar, sinó que solament havia volgut que es possessin malalts per poder anar a curar-los ella mateixa.

Constantment a preguntes del fiscal ha dit que la seva mare no era culpable dels fets, i que si ella abans l'havia acusat, era perquè no li portava a la presó el seu fill i les robes que li havia demanat, i que amb el desig de venjar-se havia dit que havia pres part activa en els emmetzinaments.

Dolors, que algunes vegades ha contestat a l'acusador privat i al fiscal de mala manera, ha dit que la seva mare no tenia res a veure amb això, i que demanava la seva llibertat, i que la culpable dels emmetzinaments eren ella i el seu marit.

Seguidament ha acabat l'interrogatori i ha estat retirada de la sala Dolors.

Tavores ha entrat la seva mare, la qual a preguntes del president, ha dit que tenia 59 anys i que també és natural de la Granja d'Escarp. Ha explicat l'assassinat, de la forma ja coneguda, i s'ha ratificat en les seves declaracions quan es va celebrar la vista fa uns tres mesos.

A les dues de la tarda ha acabat l'interrogatori dels advocats defensors, del fiscal i de l'acusador privat.

A dos quarts de cinc s'ha reprès la vista i s'ha passat seguidament a declarar les proves testificals.

Una de les primeres a declarar ha estat Maria Caselló, muller del malagraner Ramon, la qual, a preguntes del fiscal, ha explicat que a la mort de la seva consogra, els seus fills havien de rebre com a part de l'herència la quantitat de 1.000 pessetes.

També ha dit que el mateix dia en què Dolors va donar el caramel emmetzinat al seu fill, a causa del qual es va posar malalt, Dolors i la seva mare havien aprofitat aquella circumstància per tal de fer una visita als familiars de Ramon.

Ha continuat dient que li havia estranyat molt l'esmentada visita, car les processones no s'avenien amb els familiars del mort.

En acabar la seva declaració, Maria tenia llàgrimes als ulls.

Les defenses han refusat d'interrogar-la. També ha declarat el veí de la Granja d'Escarp, senyor Josep Agustí i Castell, el qual era finit amic de Constantí. Ha manifestat que l'esmentat Constantí li havia dit moltes vegades que la vida a casa seva era impossible a causa de la seva muller i de la seva sogra. També ha dit que un dia li havia dit Constantí que li havia faltà 150 pessetes, i que en preguntar-li a la seva dona, aquesta li havia contestat malament, per la qual cosa ell li havia donat una empenya. Llavors la seva dona li va dir que seria l'última vegada que la tocava. Després de 8 dies, Constantí morí.

Avui, a dos quarts d'onze del vespre, es reprendran les proves testificals. Demà continuarà la vista.

— Continua en el mateix estat que en dies anteriors la vida del ram mercantil, Ahir a la nit es varen celebrar unes reunions als jurats mixtos i sota la presidència del delegat especial de la Conselleria de Treball senyor Simon Llanueta.

A preguntes dels informadors, el senyor Llanueta ha dit que confiava que demà quedaria totalment resolta la vaga del ram mercantil.

— Aquest matí ha estat a l'alcaldia visitant el senyor Sagrera en funcions d'alcaldia accidental, el cap dels serveis d'aviació de la Generalitat senyor Camades, el qual portava l'encàrrec de realitzar a Lleida diverses gestions per a portar a terme la construcció per part de la Generalitat d'un camp d'aviació.

La tranquil·litat és absoluta.

El Comissari d'Ordre Públic, senyor Amadeu Oliva, en rebre els periodistes, els ha manifestat que la tranquil·litat era absoluta a totes les comarques. Després ha afegit que en aquell moment estava celebrant una reunió amb l'alcaldia una comissió de propietaris i un representant del Sindicat de Treballadors de la Terra de l'Altell de Fluvià, per a estudiar la parcel·lació de terres d'aquelles comarques.

El senyor Oliva ha manifestat als periodistes que aquestes reunions portaven a terme amb perfecta harmonia i bons desigs per part de tots d'arribar a una solució satisfactòria de l'assumpte.

— En el quilòmetre 9 de la carretera de Sant Joan de Palamós, terme d'aquesta població, l'automòbil B. 27.123, conduït pel veí de Barcelona, Tomás Alonso i Garcia, Carme Sanchez i Petit i Carme Petit, ha topat amb l'automòbil B. 64780, conduït per Ramon Mitjà, veí de Banyoles. Aquest vehicle anava contra direcció.

De l'accident resultà amb ferides a la regió frontal del Cap de Carme Petit, la qual fou traslladada a Sant Feliu de Guíxols, on se li practicaren catorze punts de sutura. Els altres ocupants dels vehicles quedaren llesos. Els cotxes sofriren alguns desperfectes.

— El veí de Palau Sabaderra, Albert Serra i Cauha, ha denunciat que li foren furades de les seves quadres dotze vegades consecutives.

Practicades les oportunes diligències, donaren per resultat la troballa de l'esmentat bestiar en unes quadres propietat de Josep Subirós i Subirós. Aquest al·legua que els seus fills les havien comprats a Albert Serra i Xatart. Mostrà els documents sanitaris reglamentaris a tota venda de bestiar. Les esmentades vaques han quedat a disposició del jutjat fins a l'acabament dels fets.

— A Castell d'Aro, l'auto-taxi GE 3795, conduït per Joan Mateu, veí de la Bisbal, ha atropellat el ciclista Guillem Montolà, veí de Sant Feliu de Guíxols, i li ha produït ferides lleus.

— Per infracció del Codi de Circulació, ha estat denunciat el veí de La Jonquera, Josep Olló i Coronas.

— Ha quedat vetada la vaga dels obrers de la fàbrica de tints propietat del senyor Pau Pierre, de Sant Joan de les Abadesses.

— Ahir, a la tarda, l'alcaldia, senyor Tomas, el senyor Roca, de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament, i el secretari, senyor Jaumeandreu, varen anar a Sant Antoni de Mar a visitar la casa que per a establiment de les colònies escolars té llogada l'Ajuntament en aquell pintoresc poblet.

Per tal que els nens i nenes de Girona que per les seves condicions fisiològiques els convingui, segons diagnòstic del metge, anar a prendre banys de mar i de sol, estiguin en el complet confort i comoditat, es disposa fer algunes reformes, tals com canviar la cuina econòmica, que ja resulta antiquada, puix que és la mateixa que, entre altres utensilis, va adquirir «l'Autonomista» per subscripció popular l'any 1928, quan varen anar a Cadaqués. Reformar les grans portades de la casa, canviant-les per unes de modernes, per tal que l'aire no entri acanalat quan els colons dormin; emblanquinar tot l'edifici i procedir a la neteja completa del local, a més a més de substituir alguns utensilis de cuina i d'abric.

S'ha pensat també de fer, si no aquest any el vinent, un menjador d'estiu en terrenys propers a la casa.

Aquestes són les reformes més necessàries i algunes indispensables, que es faran enguany.

— Ha començat a publicar-se la llista de donants a la subscripció oberta pel diari republicà «l'Autonomista», en pro de «Colònies Escolars». Es com segueix:

Eduard Layret	50
Amadeu Oliva	25
Josep Pou	25
Jaume Jhon	25
Joan Ribas	25
Nous R. G. i J. G.	25
Fills d'Alfons Teixidor	125

GIRONA

TARRAGONA

La substitució de l'ensenyament religiós a Constantí.

Altres noves

En fer els periodistes l'acostumada visita a l'Ajuntament, fou informada que han estat concedits vuit dies de permís a l'alcaldia senyor Fort. Per tant, rebé els informadors el conseller regidor, senyor Valle, el qual s'ha encarregat de l'alcaldia i de la assabentada de la visita del periodista argentí senyor Carlos Angulo, el qual ve a fer unes cròniques de la nostra ciutat per al rotatiu «La Razón», i s'ha ofert per a donar unes conferències a l'Ateneu.

— Ahir a Constantí amb motiu d'ésser requerit pel jutge els individus als quals es penyorà per haver promogut aldarulls quan s'efectuà la substitució de l'ensenyament religiós, perquè paguessin les multes, el veí Josep Maria Queralt, va agredir al primer tinent d'alcaldia, senyor Espanyol i li produí lesions.

A la poca estada d'aquests incidents arribaren de Tarragona guardes d'Assat i policia els quals detingueren l'agressor i el portaren a la presó de Tarragona juntament amb els set individus penyorats que no volgueren fer efectives les multes.

Amb aquest motiu davant de la presó s'estacionaren un grup de felixistes de Constantí i Tarragona els quals hagueren d'ésser dissolts per la força pública.

— La muller del conegut industrial Joan Maset, ha desluciat feliçment una formosa nena que és el primer fill del jove matrimoni.

A la noïtja se li ha posat el nom de Llibertat, i testimonial a la inscripció civil el Comissari interí de la Generalitat i alcalde senyor Fort i el cap de la minoria d'E. R. de C., a l'Ajuntament, Ramon Bonart.

Ahir va verificar-se l'enterrament civil del malaguanyat veu socialista Vicenç Muñoz, al qual concorregué una gran gernació.

Els companys, amics i família del traspassat ompliren de flors el seu taüt i en el següent figuraven les banderes dels centres polítics obreristes i les dels sindicats.

— Ahir, a la nit, amb el vaixell Jaume II sortiren cap a Mallorca els excursionistes que visitaran l'illa d'una formosa nena que és el primer fill del jove matrimoni.

— El comissari de la Generalitat ha penyorat amb 25 pessetes Enric Quilón i Franco i el seu germà Enric, venedors ambulants de llibres pornogràfics.

ALMACELLES

Notes locals

Dimars passat, revetlla de Sant Joan, es varen encendre les tradicionals fogueres, la qual se celebrà amb for animació.

També per a acabar d'emplenar de joia aquesta festa, li hagué una colla de «tillallaires» a la plaça de la Vellesa.

— En aquest poble, la sega ja està a les acaballes. Gairebé tots els camps que estaven sembrats ja estan en garberes.

Sembla que de blats n'hi ha molts d'empega blanca, degut al mal temps que va fer setmanes endarrera.

AUTOCARS A CASTELLDEFELS

Servei diari

SORTIDA: PLACA SEPULVEDA, 135

TELÈFON 36253

LLOGUER D'AUTOCARS PER A EXCURSIONS

TORRE DE CLARAMUNT

Casament civil

S'ha celebrat el casament civil de Procopi Aguilera, amb la bellíssima senyoreta Matilde Casanoves. Els desposats foren apadrinats per Rosend Aló i Josep Burrell. La cerimònia se celebrà a l'Ajuntament, davant de nombrosa concurrència.

Després se celebrà un banquet al domicili de la núvia, durant el qual regnà la més franca alegria i tot seguit els novells desposats empenyeren el viatge de noces.

REUS

La Festa Major - Altres noves

Sota una perspectiva veritablement encoratjadora han acabat els actes de la nostra Festa Major.

El variat programa oficial es desdobla integrament i el seu sentit popular i humà, que en tot moment regnà arreu de la ciutat la major alegria i bullici.

La immensa majoria dels nostres carrers aparegueren profusament engalanats, plens de banderes de flors i al vespre de llums.

L'aspecte de la ciutat fou immillorable. Tots els carrers registraren l'animació pròpia de la diada.

També els espectacles entitats i llocs d'esbarjo es vieren molt concorreguts. Pot afirmar-se amb la frase de costum que tot Reial era al carrer, durant els dies de la festa.

L'èxit que assolí cada any a la Festa Major de Reial, tot i les vicissituds del temps, ens demostra que aquesta ciutat, sens dubte, és popular, té ben arrelat el sentiment de la raça, que és la d'una de les festes populars i una estona d'espai sense caure mai en desviacions d'excés i de mal gust.

Només hem de desitjar que en els anys vinent l'entusiasme no decalgui.

— Durant la seva estada a la nostra ciutat, l'honorable conseller de Cultura de Catalunya, senyor Ventura Gassol, rebé nombroses visites d'amics polítics.

La seva presència fou acollida en tot moment per cordials demostracions d'efecte i adhesió. El senyor Gassol visità el Casal del Foment N. R. on fou complimentat pels directius i socis de la casa, els quals li tributaren un significatiu homenatge de simpatia.

— El nostre diputat a les Corts de la República, senyor Joan Sentís, ha assabentat a l'Ajuntament que dintre poc dies serà aprovat el projecte del Grup Escolar Marcell·l Domingo i la corresponent subvenció, amb la qual cosa es confirmaran els càlculs que es feren referent al començament de les obres les quals serà durant el present mes de juliol.

— Notablement millorat de la dolença que sofreix a un peu, s'ha reingrat al despatx de l'alcaldia, l'alcaldia senyor Borràs.

Ho celebren.

— Els lladrejots penetraren al pis del veí Cosme Martí Martí, del carrer Racona, 9, els quals s'emportaren 40 pessetes d'una calaixera.

Fins ara hom ignora qui puguin ésser els autors del furt.

GUIMERA

Mort sentida

Gairebé repentinament ha mort en aquest poble la bondadosa veïna Maria Codina Sans, muller del nostre amic Sebastià Piqué Farré.

L'acte de l'enterrament que fou civil, el qual tingué lloc el dia 25 del proppassat mes de juny, a les cinc de la tarda. En aquesta hora sortiren de l'estatge d'Esquerra Republicana amb la seva senyera, tots els seus components i Sindicat de Treballadors.

Presidí l'acte el batlle de Cervera i advocat senyor Puigredon. La comitiva es posà en marxa i en arribar al cementiri davant el nínxol on havien d'ésser depositades les despulles de l'extingit, el senyor Puigredon féu un breu parlament als concurrents i expressà el condol a la família.

Hom calcula que a l'acte de l'enterrament hi assistiren més de dues-centes persones, prova palesa de l'estímul que gaudia la traspassada i els seus familiars.

Nosaltres ens fem nostres les paraules de condol del senyor Puigredon.

EL SORTEIG D'AHIR

Primer premi, de 100.000 pessetes: Núm. 30.031
BURRIANA - MADRID - ZAMORA - SEVILLA

Segon premi, de 60.000 pessetes: Núm. 21.079
MASNOU - BARCELONA - MADRID - SEVILLA - VALENCIA

Tercer premi, de 30.000 pessetes: Núm. 22.427
BARCELONA - MIRANDA DE EBRO - SAN SEBASTIAN - GRANADA - SEVILLA

Quart premi, de 25.000 pessetes: Núm. 42.158
MADRID - BARCELONA - BURGOS - SARAGOSSA - AVILES

PREMIATS AMB 1.500 PESSETES											
13876	19188	19191	31677	22383	8162	24149	27075	15005	38801		
27145	42077	33020	4036	7686							
CORUNYA, GRANADA, MÁLAGA, VALÈNCIA, MADRID											
BARCELONA, MELILLA, OVIEDO, SABADELL											
LA LÍNEA, CARTAGENA, MADRID, BARCELONA											
MADRID, BARCELONA, CORUNYA, SARAGOSSA											
MADRID, ALCOI, HUELVA, GIRONA, SEVILLA, VALÈNCIA											
ALACANT, MADRID, VÉLEZ MÁLAGA, BILBAO, CÁCERES											
SEVILLA, BADAJOZ, MADRID, MIERES, CÁDIZ, CARTAGENA											
SALAMANCA, JEREZ, MADRID, ALACANT, VALÈNCIA, BARCELONA											
SANTANDER, MADRID											
CARMONA											
SEVILLA											
MADRID											
BARCELONA, MADRID, SANT FELIU, SALAMANCA, BILBAO											
BURGOS, MADRID, LLEIDA, GRANADA											
SARAGOSSA, MADRID, BARCELONA, MONTBLANC, CARTAGENA											
TRETZE MIL											
011 024	038	102	111	137	222	249	253				
260	267	373	417	433	485	517	541				
619	626	687	717	780	831	891	898				
913	914	949	984								
CATORZE MIL											
087 110	142	144	152	187	235	272	277				
329	379	429	548	553	558	585	647				
727	729	738	807	828	917	921	948				
QUINZE MIL											
054 069	088	193	196	231	273	282	284				
370	381	423	439	434	506	525	545				
594	599	644	650	655	676	722	738				
766	810	887	889	896	903	972	996				
SETZE MIL											
014 033	043	090	113	141	155	169	172				
219	239	243	278	292	331	374	494				
524	573	663	668	693	712	733	759				
792	796	851	872	875	890	902	908				
972	989										
DISSET MIL											
010 026	041	099	104	108	136	163	168				
237	310	321	347	408	488	498	502				
522	534	540	580	591	595	633	634				
666	730	734	743	754	800	816	821				
841	876	884	913	926	955	978	979				
DIVUIT MIL											
01 032	041	054	058	059	061	078	209				
342	345	452	455	485	541	584	616				
622	662	690	700	738	766	777	778				
801	842	871	877	925	945						
VINOU MIL											
034 073	123	157	168	189	190	217	232				
276	283	308	364	369	380	406	429				
456	468	468	628	628	77	739	772				
979	999										
VINT MIL											
028 041	054	064	091	097	162	168	221				
251	306	431	507	594	607	669	681				
761	774	799	885	898	945	972	994				
VINT-UN MIL											
060 078	100	130	135	154	155	238	241				
512	544	593	610	628	688	690	966				
421	434	458	489	510	557	570	626				
728	729	800	811	812	860	899	915				
933	961	980									
VINT-DOS MIL											
006 069	092	121	131	137	195	212	224				
247	272	323	338	338	389	410	450				
512	538	554	584	619	627	641	713				
763	823	843	899	912	946	994					
VINT-TRES MIL											
008 012	018	029	080	087	090	113	132				
190	203	294	296	417	426	445	462				
555	556	564	609	650	668	715	728				
756	763	782	785	828	890	916	950				
991	992	998									
VINT-QUATRE MIL											
041 052	070	095	106	109	115	131	183				
221	224	315	338	361	379	399	401				
438	460	466	546	585	688	723	736				
799	810	823	829	880	885	888	922				
961	984	993									
VINT-CINC MIL											
018 056	071	090	143	192	202	219	245				
228	237	251	269	270	328	338	400				
416	441	472	496	542	665	672	606				
754	766	768	770	777	804	895	905				
985											
DOITZE MIL											
227 074	075	133	189	210	239	248	323				
238	432	507	523	588	638	658	684				
800	805	806	813	824	846	848	881				
914	968	979	987								

BEISBOL

Avis important

S'assabenta a tots els clubs de beisbol que es serveixin enviar un delegat a la reunió que tindrà lloc avui, dijous, a les vuit del vespre, al local del Cadi (Rambla de Santa Mònica), perquè és importantíssima l'assistència de tots, ja que es tractaran assumptes d'especial interès, relacionats amb la cooperació del beisbol a l'Olimpiada Popular.

EL BEISBOL A L'OLIMPIADA POPULAR

S'ha rebut la inscripció d'una novena madrilenya per a prendre part als actes beisbolístics que tindran lloc durant la setmana de l'Olimpiada. Dita novena, estarà integrada pels millors jugadors madrilenys. Els equips catalans ja han començat també a oferir la seva participació. El primer a fer-ho és el potent «nou» del Mèxic, campió de Catalunya. El Nacional també ens ha assegurat que trametrà la seva inscripció i és d'esperar que tots els altres clubs, després de la reunió d'avui, s'apressaran a fer-ho.

Segons noves recollides al local de la Lliga Oficial tindrem una representació francesa, la qual podrà ésser una selecció formada a base dels millors jugadors de la veïna República o simplement un equip parisenc.

Amb això es preveu l'èxit que assolirà aquest esport, puix que ultra els partits que varem anunciar dies ençà, s'enfrontaran equips o seleccions com Barcelona-París, Madrid-París i possiblement Espanya-França.

A GALICIA HI HA MOLTA AFICIO AL BEISBOL

El proper diumenge, dia 5, es celebrarà a Vigo un important partit entre una forta selecció de La Corona i el Vigo Beisbol Club, al camp de la Societat atlètica viguesa. Regna gran expectació per aquest esperat esdeveniment. L'equip viguesa va celebrar el propi partit diumenge un entrenament general i confien poder derrotar els seus adversaris.

EL CAS FAET-AZTECAS S'HA RESOLT FAVORABLEMENT PER AL PRIMER

En ocasió del partit Faet-Aztecas, celebrat temps ençà, dèiem que el primer havia protestat l'acta i que quedava pendent de resolució. Doncs, bé, el Tribunal Tècnic ha llatat a favor de la protesta de la Faet i, per tant, aquell partit queda anul·lat i s'ha de tornar a celebrar. No obstant, encara no hi ha res definitiu pel que respecta al lloc de sots-campió, perquè no sabem què pot passar en aquesta segona edició del matx.

Una ocasió per al Nacional, no?

J. PALMEROLA

LLEBRERS

CANODROM GUINARDO

Programa oficial per a avui, a la nit: Primera cursa. — Garibaldi, Tabu, Casabell, Guajira, Corbato, Chulapona.

Segona cursa. — Taxi, Fantasma, Bocanegra, Wantky, Panadera, May Menju.

Tercera cursa. — (Semifinal de la Copa de la Societat Canina de Catalunya, quarta categoria). Tarti, Blanca, Sònia, Chiquita, Tortuga, Grand Succes.

Quarta cursa. — (Semifinal de la Copa de la Societat Canina de Catalunya, quarta categoria). Andaluza, Sanguineta, Chispa II, Aerts, Frescales, Tormenta.

Cinquena cursa. — (Eliminàtoria de la Copa del Club Llebrer de Catalunya, tercera categoria). Mitja-Lluna, Boldens, Goia, Cornes King, Minima, Grand Expectation.

Sisena cursa. — (Eliminàtoria de la Copa del Club Llebrer de Catalunya, tercera categoria). Ballarin, Avispa, Balandro, Aguilillo, Vampire-sa, Alba.

Setena cursa. — (Eliminàtoria de la Copa de l'Excm. Ajuntament de Barcelona, segona categoria). Grand Express, Hawkmore, Ortega, Churro, Grand Soup, Monti.

Vuitena cursa. — (Eliminàtoria de la Copa de l'Honorable President de la Generalitat, primera categoria). Chinford Tom, Resinero, Duskie, Chinford Boy, Mosquito, Fack.

Novena cursa. — (Eliminàtoria de la Copa de l'Honorable President de la Generalitat, primera categoria). Plum Tree, Chin-Kao, Dos pasos, Pila, Wiking, Round Tower.

Desena cursa. — (Eliminàtoria de la Copa de l'Associació d'Empleats del Canòdrom Guinardó). Boby, Chico, Box-boy, Glorietta, Molina, Rhin.

CANODROM PARK

Programa oficial per a avui a la nit: Primera cursa. — Andariña, Ardilla, Kety, Chiquilla, Smiles, Zambull, Chispa.

Segona cursa. — Barbitas, Niño, Almazora, Tirana, Manduca, Chicote.

Tercera cursa. — Amosanda, Elástico, Sara II, Azteca, Cabendo.

Quarta cursa. — My Prince, Domiño, Maravilla, Key Moli, Bonita, Nifia.

Cinquena cursa. — Nora, Pitusa, Nordi, Corza, Tenorio, Freye.

Sisena cursa. — Glenof Cheffion, Epney Royal, Ratpenat, Half Wory Roy, Maywane Boy, Nick the Fluke.

Setena cursa. — Pina, Nocy, Chatter, Nark, Llebre, The Chief, Espiadimonis.

Vuitena cursa. — Sirius, Bruce, El vien, Cob Monarch, Star Turn, Lord Tonger.

Novena cursa. — Denny Bill, Pile, Mangle, Gran Sprint, Henry Joy, Ocean Double.

Desena cursa. — Road Cop, Mr. Robin, Auto, Mar Chica, Cirera, Guardabosques.

Canòdrom Park

(SOL DE BAIX)

AVUI, A LA NIT

GRANS CURSES DE LLEBRERS

ELS MILLORS LLEBRERS EN PISTA

Pròximes reunions: Dissabte i diumenge, tarda i nit

Tramvies 7 i 15. - Autoòmnibus lletra E. - Taxis collectius

NATACIO

El cursat infantil d'estiu del C. N. Barcelona

El Consell Directiu del C. N. Barcelona ha ultimats els detalls per a l'organització del segon cursat d'estiu infantil d'educació física i natació per a nens i nenes de menys de 14 anys residents a Barcelona.

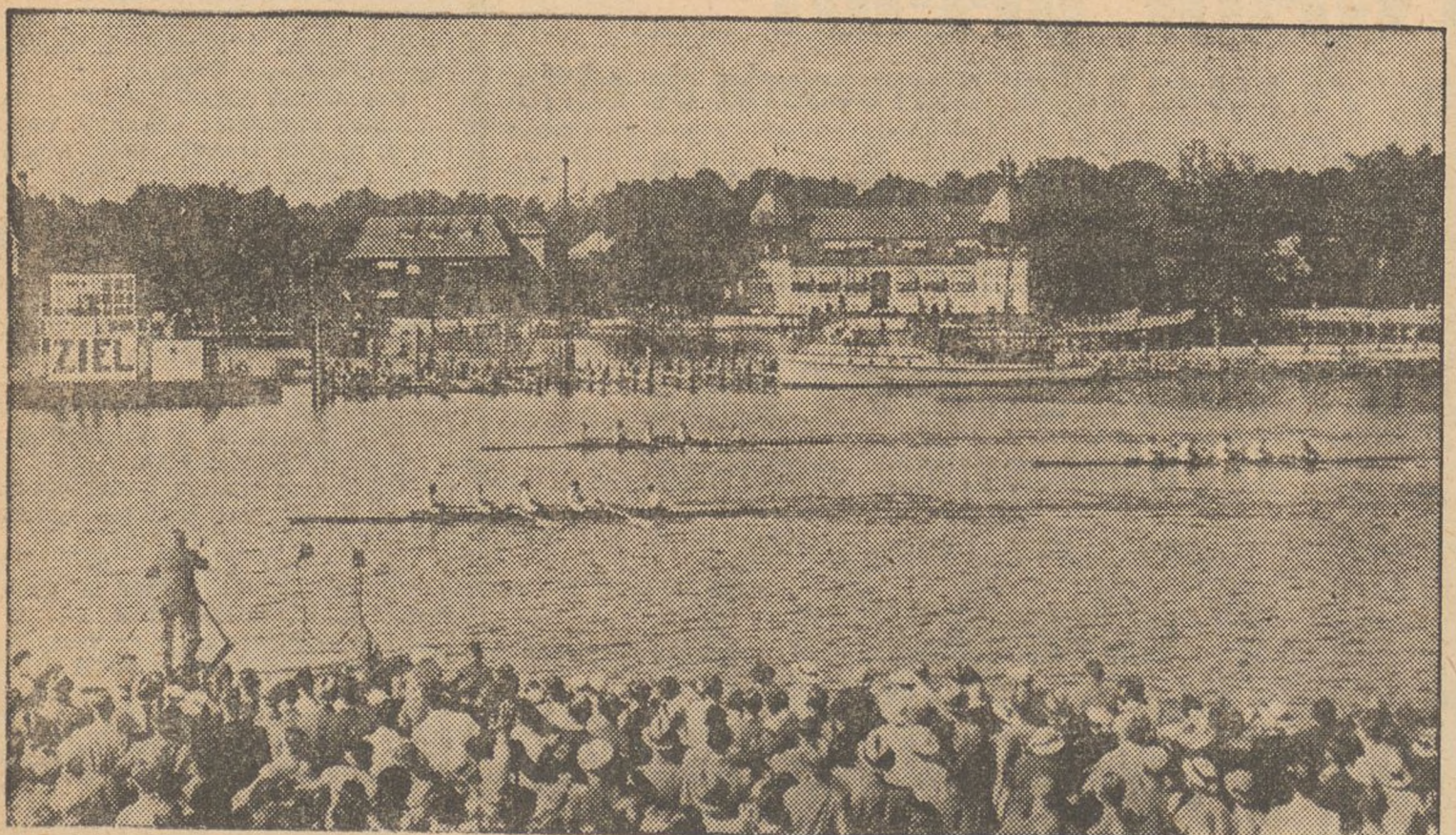
Aquest cursat durarà tres mesos: juliol, agost i setembre, durant les hores d'onze a una de la tarda, cada dia feiner.

Hi poden prendre part tots els infants que, acompanyats d'un familiar seu, ho sol·licitin a la Secretaria del Club i omplin per als efectes conseqüents el full d'inscripció corresponent que des d'aquest moment estan a la seva disposició.

Les tasques d'aquest cursat començaran, qualsevol que sigui el nombre d'inscrits, el dia 6 del mes corrent, a les onze del matí.

UN FESTIVAL PRO CULTURA FISICA POPULAR

Tal com s'ha vingut anunciant, diumenge vinent tindrà lloc al local

Alemanya es preocupa de preparar les seves tripulacions per a futures competicions internacionals. Poc temps ha necessitat Alemanya per a donar gran increment a aquesta bel·la manifestació esportiva, i amb pocs anys n'ha tingut prou per a crear tripulacions i comptar amb un gran contingent d'aficionats. Alemanya s'ha passat molts anys al marge de l'actuació internacional en l'esport del rem. Es pot dir que la darrera actuació d'Alemanya en competicions internacionals de rem, va tenir lloc l'any 1912 a Estocolm amb motiu dels Jocs Olímpics. Ara es refà, ara Alemanya es prepara, i no dubtem pas que ben aviat figurarà al primer pla internacional. La foto fou presa a l'arribada de les grans regates del llac Langen See a Gronau, que guanyaren els alemanys.

DES DE HOLLYWOOD

Els agradables records de les estrelles

per JOAN MENENDEZ

Per a molts il·luminaris del lleng, sortir «de campament» —o sigui, el viatge que fa una companyia cinematogràfica a llocs llunyans amb objecte de filmar certes escenes d'alguna pel·lícula—, equival gairebé a unes vacances.

Naturalment, surten dels estudis per tal d'anar a treballar en altre lloc, però el simple fet de canviar d'ambient els fa sentir un alleujament, dels dies de tancament als escenaris sonors.

La major part de les estrelles han gaudit d'aquestes excursions, i totes i cada una d'elles guarda afectuosos records de les estones agradables que passava alguna vegada mentre estava «de campament».

Greta Garbo, per exemple, no oblidava les seves fortuites escapades per a anar a cabusar-se o reman en algunes de l'illa Caterina, quan va ésser allí durant la producció d'una de les seves primeres pel·lícules.

També Clark Gable recorda amb cert afecte el formós istme d'aquella illa, on passà dos mesos filmant escenes d'exteriors de la pel·lícula de la Metro-Goldwyn-Mayer, «Motín a bord».

«Durant dos mesos vaig ésser la major part del dia al sol i respirant aire pur a les costes de la Bounty», diu Gable. «En les estones d'oci em dedicava a nadar, pescar o caçar, el que m'ajudava a fer més agradable la meua estada a l'illa».

Mami Clark, la muller de Gable en «Motín a bord», retornà encantada de l'expedició a Tahiti per a prendre les escenes als Mars del Sud, perquè mentre va estar «de campament», va viure a estil primitiu i a més nedava diàriament a les llacunes tropicals.

Jean Harlow sempre recordarà els boscos de cactus que hi ha vora de Tucson, Arizona, que l'estrella va visitar per primera vegada durant la producció de «Polvorilla», i on s'encantava muntada a cavall a la llum de la llum.

Jeanette MacDonald i Nelson Eddy mai no oblidaran el mes i mig que passaren «de campament», al llac Tahoe, escenari natural de molts episodis de «Rose Marie». Miss MacDonald i Eddy, solien escalar les muntanyes, passejar a cavall i reman per les belles aigües del llac.

Robert Montgomery gaudi enormement de l'excursió de Santa Creu i visitant les pintoresques hordes d'aquelles regions quan filmava «Sombras del pasado».

Wallace Beery recorda amb entusiasme l'enorme aeròdrom que té l'exèrcit nordamericà a Sant Antoni,

Texes. Allí es prengueren la major part de les escenes de «Aguiles humanes», i Wally arden aficionat a l'aviació estava encantat de la vida entre centenars d'aeroplans i avions.

Lionel Barrymore, que en la seva llarga carrera cinematogràfica ha

El combat Max Schmeling-Joe Louis serà exhibit molt aviat a Barcelona. Ràdio Films novament bat un rècord de velocitat

Es de gran interès per a tots els aficionats l'esport pugilístic i per a tot el públic en general la notícia extraordinària que aviat arribarà a Barcelona el reportatge filmat del famós combat Max Schmeling - Joe Louis, en el qual guanyà el famosíssim boxador alemany, marit de l'estrella cinematogràfica Anny Ondra.

Ningú no esperava ni podia esperar la gran victòria de Schmeling damunt el seu contrincent l'hercúli negre, el qual havia deixat fora de combat Jim Braddock, en altre reportatge cinematogràfic prèg també per la mateixa empresa Ràdio.

Avui és de palpitant actualitat el triomf de Max Schmeling damunt Joe Louis, celebrat la vetlla del dia 19 del propi passat mes de juny.

Ràdio Films bat tots els rècords de velocitat i desitja que el públic

espanyol assaboreixi les primícies

d'aquest combat excepcional de la història pugilística i realitzà els treballs de laboratori en una sola nit, i a l'endemà sortia el «Queen Mary» en el seu primer viatge de retorn el qual portava a bord els rotllos de cel·lulosa que tancaven el reportatge més sensacional de l'esport.

En arribar a Londres fou traslladada en avió directe a Barcelona amb la qual cosa podrà ésser exhibit aviat davant el nostre públic.

Una vegada més dona aquesta tasca ocasió de patentar el mèrit de l'organització Ràdio per a llançar-se a empreses d'indole tan audaces com és la velocitat a difondre els reportatges viscuts al món.

El combat Max Schmeling - Joe Louis, glòria de l'esport, és un nou triomf filmic que la Ràdio s'apunta en el seu haber.

Ens diuen de Hollywood que...

...Margot Grahame, que apareix a la formidable producció Columbia «El imperio de los gangsters», és l'artista d'Hollywood que ha viatjat més, ja que ha cobert més de mig milió de milles durant la seva vida.

...Joyce Compton, que apareix al film Columbia «Ojos invisibles», amb Mary Astor i Lylo Talbot, fou l'oponent de Lylo Talbot en la primera pel·lícula que Talbot va filmar.

...els cançons negres són les que comouen més Grace Moore, l'exquisida sopran que acaba de filmar «La princesa encantadora», deliciosa opereta Columbia.

...els indis Hopi han adoptat legalment Ricard Dix, l'interpret de la pel·lícula Columbia «La esquadilla infernal», i li han donat el nom de Cap Nubol Testar.

...Ken Maynard, l'excel·lent actor de pel·lícules de l'Oest, sota el contracte de Columbia, diàriament rep ofertes de grans companyies de circ equestre per a adquirir el seu intel·ligent cavall «Tarzana».

George Bancroft, Marian Marsh i Leo Carrillo, apareixeran en una pel·lícula de Columbia.

Recentment han estat contractats per a aparèixer en «I promised to pay» (He promès pagar), producció el rodatge de la qual començarà molt aviat als estudis Columbia, George Bancroft, Marian Marsh i Leo Carrillo. L'argument és basa en fets de la vida real relacionats amb les sordides vides dels usurers.

Leo Carrillo, una de les personalitats més populars del cinema, apareix a les produccions Columbia «Quiereme siempre» i «Búscame una novia». Marian Marsh representa un paper principal en «Crimen y castigo» i «Adiós al pasado», pel·lícules de l'esmentada companyia, mentre que George Bancroft ha obtingut un formidable èxit en la seva caracterització de «El secreto de vivir», l'excel·lent comèdia Columbia, dirigida per Frank Capra.

CAPITOL

AQUESTA SETMANA formidable programa doble La millor creació de

també, el gran actor còmic JIMMY DURANTE

en El carnaval de la vida

amb Sally Elliers i Lee Tracy

Sessió continua de 4 a 12'30

estat moltes vegades «de campament», sent predilecció per la platja de Ventura, a Califòrnia, la qual serví d'escenari a diversos episodis de «David Copperfield». Encara avui l'actor va per allí molt sovint a menjar llagosta a l'embarcació que va fer les vegades de casa seva a la pel·lícula, i que ara és convertida en un cafè.

Durant la producció de «Tres desalmados», Lewis Stone gaudia diàriament de llargues excursions a cavall pel desert de Mojave, lloc on la companyia va estar tres setmanes «de campament».

I Bruce Cabot somnia altra vegada amb passar diversos dies a la Vall de la Lluna, a Califòrnia, on es filmaren totes les escenes de «Robin Hood de el Dorado».

HENRY FONDA, un dels actors de més recent revelació, també s'ha sentit atret pel cinema anglès. Vegal·lo arribant a Londres, procedent de Hollywood, on ha de filmar una pel·lícula en colors amb Anabella de «partenaire» (Añ)

El que veurem

AUTÈNTICS PELLIS ROEN LA PEL·LÍCULA COMI-CA DE «WHEELER I WOOLSEY», «HACIENDO EL INDI».

Veritables indis de carn i os, amb la seva pintura guerrera de bàrbar efecte, emplen d'emoció els espectadors que van a admirar la pel·lícula de Wheeler i Woolsey «Haciendo el indio». Els Cherokees, Blackfeet, Cheyenes, Apaches, Utes, Creeks, Iroquois i Mohawks amb pells roges de les altres tribus, componen el grup d'indis que donen lloc als atacs més emocionants del film, sobretot durant l'atac de la caravana dels cercadors d'or. Jim Thorpe, un famós atleta indi que debutà en aquesta obra, ajuntà aquests grups perquè els «cameramen» de la «Ràdio» poguessin filmar-los. «Haciendo el indio» és una de les més divertides aventures cinematogràfiques de Wheeler i Woolsey.

RANDOLPH SCOTT EN «SIGAMOS LA FLOTA».

El conegut galant cinematogràfic Randolph Scott que interpretà un paper tan important en la pel·lícula «Roberta» torna novament a comparir honors de protagonista amb Fred Astaire i Ginger Rogers en el film «Sigamos la flota», de la Ràdio. Randolph Scott, que posseeix una de les més atlètiques figures del cinema, ha tornat novament a rodar sota el pavelló d'aquesta famosíssima marca i ha obtingut, al seu retorn, un contracte de cinc anys amb l'esmentada productora.

FREDERICH MARCH I FLORENCE ELSTREE, LA SEVA ESPOSA, EN «DEMOSTREN UN EXTRAORDINARI ODI MUTU EN LA PEL·LÍCULA «MARIA ESTUARDO».

«Maria Estuardo», la magna realització històrica que en l'actualitat és rodada als estudis R. K. O. Ràdio, té la particularitat de presentar Frederich March el genial actor americà que actua, aquesta vegada, amb la seva esposa, la que fou excel·lent actriu teatral Florence Elstree i que torna al cinema únicament per a interpretar la difícil caracterització de la reina Isabel d'Anglaterra en «Maria Estuardo».

La pel·lícula té l'honor d'ésser protagonitzada per l'excel·lent actriu Katharine Hepburn, que es situa al pinacle de la seva carrera artística i aconseguirà amb aquest paper la consagració definitiva del seu renom com la glòria més positiva del lleng.

«Maria Estuardo» no s'estrenarà fins ben endavant de la temporada pròxima. No dubtem de la curiositat del públic per a admirar-la.

HENRY FONDA EL PRINCIPAL INTERPRET DE «CANCION DE AMOR».

Henry Fonda és un nou galant que ha obtingut grans èxits a l'escena i al lleng. En «Cancion de Amor», la primera pel·lícula interpretada per l'india diva Lily Pons, Henry Fonda realitza un personatge molt interessant i que l'actor ha interpretat magistralment. La figura d'Henry Fonda és una nova importació a Hollywood d'un valor suprem. El seu debut a les taules fou amb «El campeño se casa» i aparegué ja tot seguit al lleng. Quan va casar-se amb la gran actriu Margaret Sullivan va aparèixer novament a les taules amb ella i interpretà «Un beso a la cenicenta», «El demonio en el queso», «La ninfa constante» i «Coqueta». Ha aparegut també en «Huyendo todos». En aquest film «Can-

Un anàlisi setmanal del contingut de cada edició del Noticiari Fox haurà de portar al conveniement als que en ells s'interessin que el Noticiari Fox Sonor pel seu caràcter essencialment especial, constitueix el veritable període cinematogràfic nacional.

Aquest continu ciutadà de la sèrie notíciat tant nacional com estrangera, ha fet que en aquestes quatre anys el Noticiari Fox, deixant d'ésser completament de programa, es convertís en una part essencial en tots els locals a més d'ésser, lògicament, la primera atracció dels locals especialitzats.

ción de amor», la gran musical realitzada per Ràdio, Henry Fonda interpreta l'oponent de Lily Pons. No dubtem del seu èxit en aquesta obra.

GINGER ROGERS, LA GRAN ESTRELLA MUSICAL DE LA RADIO HA DIT...

El meu divorci no pot tenir en realitat aquest nom. Es tan sols una amical separació amb el meu marit el gran actor Lew Ayres, mentre interpreto la pel·lícula «No quiero bailar contigo», que ocupa absolutament la meua atenció en l'actualitat. El nostre amor perquè no s'afèblis ha necessitat un període de temps en el qual sentírem novament la imperiosa necessitat de veure'ns. Mentrestant jo segueixo amb la producció musical «No quiero bailar contigo», en la qual Fred Astaire em seguita tan magistralment com mai.

Lamento molt la propaganda publicitària que s'ha donat a la nostra temporal separació i faig públic el meu amor vers Lew Ayres, d'una forma inalterable com de costum. La pel·lícula «No quiero bailar contigo» és un film Ràdio.

JEAN ARTHUR, PROTAGONISTA DE «MI EX-ESPOSA Y YO», HAVIA DESITJAT TREBALLAR SEMPRE AMB WILLIAM POWELL.

Jean Arthur ha estat durant molts de temps una estrella sense rumb. Ha actuat en diverses produccions i ha aconseguit fer-se un renom veritablement mundial. L'únic desig que hi hagué en la carrera de Jean Arthur era el de treballar amb el gran actor William Powell, segons Jean Arthur la més completa glòria del cinema modern sota l'aspecte de un galant. Jean Arthur avui ja pot dir que ha realitzat absolutament el seu desig i es troba enfront el galant que somnia per a servir l'oponent en la seva carrera artística.

«Mi ex-esposa y yo» és la pel·lícula en la qual actua de protagonista Jean Arthur amb William Powell, una magnífica comèdia políaca realitzada per Ràdio Films.

«Historia de dos ciudades»

El succés cinematogràfic de l'any 1936

Més d'una vegada hem tingut ocasió de comprovar la potentia creativa de la gran productora Metro-Goldwyn-Mayer que sap realitzar amb tot verisme i grandiositat les més formidables obres de la literatura mundial posades en aquest art de grans masses i seleccions, que s'acull sota la denominació del setè art.

Metro-Goldwyn-Mayer que aquest any ha volgut que el seu títol ambiciós de l'Any Màxim 1936 per les seves produccions pregoni als quatre vens, vol que demà, divendres, a la nit, en la gran Sessió de Gala en la qual tindrà lloc l'estrena de la seva meravellosa producció «Historia de dos ciudades» sigui el veritable succés cinematogràfic del 1936.

Dickens, autor immortal de tantíssimes obres de la literatura anglesa convertit en autor llegit en totes les latituds, ha donat per mitjà del poder formidable de Metro-Goldwyn-Mayer una obra perfecta on la cinematografia pot vanagloriar-se d'haver obtingut la màxima ponderació, l'emoció, a la tremolor del poema èpic, davant el fet fonamental de la Revolució francesa, que trenca els molts de tota una època per a entonar un himne de llibertat als sons de «La Marsellesa».

«Historia de dos ciudades» ofereix al mateix temps la perfecció interpretativa. Ronald Colman aconsegueix situar-se en el difícil lloc que el seu paper a l'obra li assigna. És sempre i en tot moment un actor complet, amb absolut de la psicologia del personatge que reviu, i amb una emoció i naturalitat que ens arriben a l'ànima, des de les primeres fotografies.

A "Le Petit Journal"

Un interview amb el President del Parlament català, senyor Joan Casanoves

El periodista francès Paul Guillard, com ja diguérem en una anterior edició ha publicat a «Le Petit Journal» una sèrie de reportatges d'un seu viatge per Espanya i diversos interviews amb rellevants personalitats de la política catalana. Dies passats publicàvem, traduït, un interview amb el President Companys, llegiu, avui, unes declaracions del president del Parlament català, Joan Casanoves.

«Barcelona, juny. — Vaig conèixer el senyor Casanoves, en ocasió del seu primer exili, mentre els futurs conjurats catalans freqüentaven, els uns, modestes tavernes de Montparnasse, els altres aquell cèlebre cafè de Saint Germain des Prés, on el meu amic Pontbrenat, venia regularment a assegurar cada tarda i demanava solennement un cafè amb llet i cinquanta fulls de paper de cartes, sota l'ull tendre dels clients, dels cambrers i del gerent.

L'home m'havia produït una forta impressió, que, després, havia d'anar creixent.

Advocat, orador de gran talent, a Barcelona li deien el «torre» català. Diputat, l'edat de 25 anys, Casanoves havia, durant el primer any de la Dictadura, salvat més de seixanta vides humanes. Amenagat d'ésser detingut es refugià a França.

Era amic i lloctinent del coronel Macià. Estigué prou d'ell durant la pena i durant els honors.

I fou per això que s'assegurà, al costat del seu cap, al banc de la «COUR d'ESSAIS», després de la temptativa de Prats de Molló. Després de la proclamació de la Generalitat fou vicepresident del govern provisional, alcalde de Barcelona i finalment president del Parlament Català.

Octubre 1934... Casanoves és detingut; després d'un any de detenció aconsegueix fugir. En dues nits, travessa, tot sol, els Pirineus. Arriba a Foix. És enviat a Orléans. Se li permet habitar a París. Allí no hi té més que amics.

De vegades el trobava en aquell restaurant, espanyol del carrer Geoffroy Marie, el patró del qual se preocupava de crear per als seus clients un xic de l'atmosfera del país perdut, Indalecio Prieto, Arturo Menéndez, antic cap de policia de Barcelona; el compositor Padilla; Denché, ex-ministre català de Governació, avui dissident, hi acudien.

Casanoves, ho he de dir, no perd mai el seu bel optimisme d'home solista, valent i sà.

—Hi tornarem—, em diu sempre.

—Estigueu tranquil, no hi ha res més a fer.

I avui ens rep somrient:

—I doncs! No us ho havia dit?

A BARCELONA

Estic al despatx del President de la Cambra de diputats de la Generalitat de Catalunya, ja que el senyor Casanoves repren naturalment les seves velles funcions.

—La tasca que ens incombeix —ens diu— és considerable. Ho hem de fer tot de bell nou. Vós ho sabeu, el Govern espanyol acaba de tornar-nos, com abans, la cura de l'Ordre públic. I heu pogut constatar que a Catalunya la tranquil·litat és absoluta.

Es cert que hi ha nombrosos conflictes de Treball. Hem de tenir en compte que la situació dels obrers era molt precària. Han estat massa temps oprimit. Ara s'ha de saber canviar el rítm.

Heu pogut, també, constatar l'amor que té la classe treballadora a

Catalunya. Un obrer se sent primerament català. Això fa que la seva col·laboració amb el patró sigui més fàcil. Totes les actuals dificultats s'han de resoldre i es resoldran. La llei de Contractes de Conreu ja s'aplica.

Ací un petit parèntesi. Igual que el senyor Companys, Casanoves és fill de grans propietaris de terres. L'un i l'altre, foren, malgrat això, els més ardit i tenaçs propagandistes d'aquesta llei dels «rabassaires».

JOAN CASANOVES

que, aplicada, els priva pràcticament de les seves propietats.

Aquest aclariment, que s'havia de fer, permet jutjar aquests homes.

—Sí—, segueix dient Casanoves —el nostre Parlament té una tasca enorme per a portar a cap. Ha de fer ràpidament una legislació social i agrària que no tindrà res a envejar als països més avançats del món, i que, al contrari, serà un motor de prosperitat per a Catalunya. Paral·lelament a la Cambra, el meu partit treballa; sembla les idees...

DEL TRASPAS D'OBRES HIDRAULIQUES

Les raons econòmiques de la posició aragonesa, són tan mancades de fonament com les geogràfiques

per JAUME ALZINA

Demostràvem en el nostre article anterior que els arguments que adueïen els impugnadors del traspass dels serveis d'obres hidràuliques a la Generalitat perquè seguien adjudicats a la «Confederación Hidrogràfica del Ebro», basat sobre raons d'indole geogràfica, eren rebatuts en el fet que les aigües catalanes van a l'Ebre quan aquest és ja dins del territori català i que, per tant, no afecten per a res Aragó. Les raons de caràcter econòmic aportades a la polèmica no són més que les que els antiautonomistes han esgrimit sem-

pre contra el règim autonòmic. S'ha parlat de desigualtat tributària de les regions de règim autonòmic en perjudici de les regions de règim unitari. Veïem amb quanta injustícia s'ha usat aquest argument pel que fa referència a Catalunya.

Es sabut que el pressupost d'ingressos de l'Estat es compon de cinc seccions. La primera són les contribucions directes, els principals conceptes de les quals els componen les contribucions Industrial i Territorial, les Utilitats, els Drets reals, l'impost sobre mines, la participació de l'Estat en els beneficis del Banc d'Espanya, la patent nacional d'automòbils, el concert econòmic amb el País Basc i Navarra, etc., i que la participació de Catalunya representa en les contribucions industrial del 25 al 26 per cent, en la territorial del 11 al 12 per cent, en les Utilitats i Drets reals del 19 al 20 per cent, en l'impost sobre mines del 6 al 7 per cent, en la participació dels beneficis del Banc d'Espanya del 12 al 13 per cent, en la patent d'automòbils del 24 al 25 per cent, i en resum, que la participació de Catalunya en el total d'ingressos de la secció primera representa a l'entorn del 20 per cent del total d'Espanya.

La secció segona conté les contribucions indirectes, els principals ingressos de les quals corresponen a la Renda de Duanes, al Timbre, a l'impost sobre els transports, sobre el gas, electricitat i carbur, i que la participació de Catalunya en aquestes ingressos representa el 40, 20, 20 i 28 per cent, respectivament, la qual cosa permet que, en resum, la participació de Catalunya en el total d'ingressos de la secció segona, oscil·la sobre el 30 per 100.

La secció tercera conté els ingressos procedents dels monopolis i dels serveis explotats per l'Administració pública, els principals d'aquests ingressos, o sigui tabacs i llumins, gasolina i altres derivats del petroli i loteries, és equivalent al 17 i 27 per cent del total d'Espanya, pel que respecta als dos primers, no podent precisar el percentatge quant a loteries, però que si ens atenem a la xifra que absorbeix Catalunya en determinats o 18 per cent, el que dona per resultat que Catalunya participa en el total d'ingressos que realitza l'Estat, quant a la secció tercera, amb més del 20 per 100.

Correspon a la secció quarta els ingressos procedents de les propietats i drets de l'Estat, els quals representen una insignificança en relació al total del pressupost d'ingressos, o sigui 17, 16, 15, 14, 13, 04 i 05, per cent, el 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934 i 1935, respectivament.

Pertanyen a la secció cinquena i última del pressupost d'ingressos, els recursos del Tresor, que el 1929, 1930 i 1931 no fou prevista, el respecte pressupost d'ingressos, la negociació d'obligacions del Tresor i, per tant, aquesta secció sols representà el 19, 22 i 23 per cent, respectivament, del total d'ingressos projectats. Que en els anys posteriors hom va preveure la negociació d'obligacions i en aquest cas, quina fou la participació de Catalunya? Si

EL NOSTRE DESTÍ COMENÇA...

Com que el senyor Casanoves, ja ho hem dit, és també president de l'Esquerra catalana, el partit de la majoria — posseïx 51 diputats sobre 95 — fundat per Macià i ell mateix.

Comprendreu—, segueix dient—, que tinc fortes raons per a esperar. Catalunya és vella en la pràctica de la democràcia. És el país parlamentari més antic del món. Molt abans del 1520, tenia les seves «Comunitats» organitzacions polítiques que asseguraven el front únic del rei i del poble contra els grans feudals. La lluita, de fet, entre catalans i espanyols, començà el dia en el qual Carles I mal aconsellat, volgué d'una camariella d'estrangers, volgué suprimir les Comunitats.

En resum; avui recomencem el nostre destí.

Aquest pren tament els seus orígens en llunyanes tradicions, fixem-hi que el govern Lerroux-Gil Robles, no ha gosat, de fet, de suprimir l'Estatut. I actualment, aquest «sentit català», nosaltres no el podem pas aturar. El desenvolupament per l'Escola, per l'Instrucció i per l'estudi de la història. I la veureu com els fets parlaran per nosaltres. Podem viure lliures i feliços en el quadre de la nostra autonomia reconquistada.

El senyor Casanoves s'aixeca i s'adreça a la finestra del seu despatx. Veieu, aquesta capella construïda amb maons de color de rosa? Ací, doncs, serà instal·lada definitivament la tomba de Macià. El seu Pantó...

La capella és dintre del Parc que volta el Parlament.

PELEGRINACIO

Per la meua banda, jo prefereixo l'actual tomba del lliberador de Catalunya. Precisament hi he volgut fer una visita, després de l'entrevista amb el senyor Casanoves. És al cementiri de Montjuïc, al peu d'una fortalesa. Un terrapè i flors i flors vermelles i grogues. La mar és allí, tot a la vora, una mar calma, una intensament blava: la que hauria desitjat per a el Chateaubriand si hagués nascut aquí.

Cada dia és una interessant desfilada, un homenatge commovedor.

LA LLIÇA DE MONTJUIC

Jo he volgut, doncs, abans de marxar de Barcelona, fer la meua pelegrinació a Montjuïc. La sempre sinistra fortalesa, és ara els canons dirigits a la immensa ciutat situada als seus peus. Els seus fossats negres, han estat buidats de l'aigua que hi havia. Fa temps que la sang no ha rajat cap per anar a barris i barris, amb el líquid fangós que els emplenava. La nit vingué. L'altre dia ens preocupàvem dels terroristes. Jo no puc per menys que pensar en tots els afusellaments que hi han tingut lloc.

A continuació es refereix a la història i a l'afusellament de Francesc Ferrer i Guàrdia i acaba el seu reportatge.

antena

La «Confederación Hidrogràfica del Ebro» continua donant tema a l'escàndol. No hi ha Assemblea en què no es faci públic un o altre strapariu hidràulic. Ara se n'ha celebrat un congrés, i de resultes de la discussió i, naturalment, han esclatat no un, sinó dos escàndols.

En el període de precs i preguntes al delegat del Govern hi ha hagut de reconèixer que, en efecte, existeixen unes finques expropiades i pagades per la «C. H. del E.» que CONTINUEN A PODER DELS SEUS VELLIS PROPRIETARIS I QUE EN ALGUNOS CASOS NO ESTAN NI TAN SOLAMENT ANOTADES AL REGISTRE DE LA PROPIETAT A NOM DE LA «C. H. DEL E.», SINO, BEN AL CONTRARI, ESTAVEN A NOM DELS FUNCIONARIS QUE REALITZAREN L'OPERACIO.

Aquests béns —afegeix el delegat del Govern— ben administrats, constituirien una «sanissima fuente de ingresos».

La manera singular, singularíssima, amb què l'organisme hidràulic ha administrat els cabals públics que té encomanats, no dona, certament, cap mica d'autoritat a aquells elements «hidràulics» per a protestar el traspass d'uns serveis que Catalunya els necessita per a la seva sobirania i per a salvaguardar-los de la decadent administració.

En el mateix període de precs i preguntes, en la sessió de clausura de l'Assemblea de síndics celebrada a Saragossa, s'ha produït una altra greu denúncia: el delegat del Govern en prendre possessió descobrí una ocultació de fons per la suma de 218.300 pessetes i ha declarat, així mateix, que ELS MILIONS DE L'ESTAT NO S'ANEN PER TOTA COMPTABILITAT UNA LLIBRETA DE LES QUE USEN ELS NENS PER ANAR A L'ESCOLA.

«En què s'estranjen —o volen simular sorpresa— alguns senyors de la «C. H. del E.» perquè Catalunya vol l'administració dels seus cabals fins ara administrats des de Saragossa?

La marxa de Monsenyor Tedeschini cap a Roma ha donat lloc a un article periodístic signat per l'ex-secretari de la Presidència de la República, senyor Rafael Sánchez Guerra, que ens retrata el Nunci tot diplomàcia. Explica el senyor Sánchez Guerra que amb motiu d'uns atacs inferits a la República, aquest fou emprat per l'ex-Nunci a renegar el senyor Sánchez Guerra amb aquests mots: «Has hecho mal, muy mal en consideración a tu dignidad». I afegeix, segons el Nunci, que aquell senyor, al qual el Nunci no sap si algun sacerdot ofeix al règim, debéis comunicàrmelo a mi... para que le llame la atención. El senyor Sánchez Guerra no té altra cosa a dir: «Éste es natural que el Nuncio estuviera molesto conmigo».

Remarquem que el senyor Sánchez Guerra, tot un ex-secretari de la Presidència de la República, davant unes ofenses al règim troba d'allò més natural que si es tracta d'un capellà val més denunciar-ho al Nunci. Sabent, però, que el Nunci, que aquell figura eclesiàstica, que aquell a dir al capellà trabucaire: «Has apretat molt, segons em diuen. Mira de no dir les coses massa clares. Ves lent...»

Sota aquest signe vaticànesc era presidida la República des del Palau Nacional.

El resultat de les eleccions per al lloc de capellà de la Presidència del Partit Socialista ha constituït el tema preferent en totes les tertúlies polítiques barcelonines.

tenim en compte que de la renda total d'Espanya calculada en uns 24 mil milions de pessetes, la part que correspon a Catalunya representa 6 mil milions, o sigui el 25 per cent, a Catalunya mil milions a l'agricultura, 1.200 milions a la indústria tèxtil i els altres 3.800 milions al conjunt de les altres produccions. El que l'Estat absorbeix és, respecte del paper de l'Estat, mentre que l'estalvi de Catalunya representa més del 25 per cent del total d'Espanya, quina participació hom pot atribuir a Catalunya quant al que l'Estat absorbeix de les despeses de l'Estat? El 20 per 100? El 25 per 100?

Deixant de banda aquest interrogatori extraordinari procedent d'Obligacions, en la part bàsica dels ingressos estatals, o sigui les seccions primera, segona i tercera, trobem que Catalunya aporta en conjunt prop del 23 per cent del total d'Espanya, mentre que la seva població representa el 12 i la seva superfície territorial el 64.

I ara cal atorgar el que segueix. El total del pressupost de despeses de l'Estat dels anys 1930 a 1935, inclús, representa, deduint la part relativa a obligacions generals, la xifra de 17.793 milions de pessetes. D'aquestes, Presidència i Estat, Guerra i Marina, Acció Marrocc, Possessions d'Àfrica i Obligacions a extingir, absorbeixen la xifra de 6.321,6 milions, quedant per a Participacions de Corporacions i particulars en ingressos de l'Estat, Instrucció Pública i Belles Arts, Governació, Justícia, Obres Públiques, Agricultura, Comerç i Indústria, Treball, Hisença, Contribucions i Rendes públiques, la xifra de 11.471,5 milions de pessetes, o sigui una mitjana anual de 1.912 milions de pessetes. Creuen aquests senyors que criden que l'autonomia de Catalunya serà la ruïna d'Espanya, que la mitjana anual del que l'Estat ha despesat a Catalunya, el 1930, 1931, 1932, etc., en les matèries a les quals corresponen els 11.471,5 milions citats més amunt, representa més de cent milions de pessetes, és l'equivalent de la 5 per 100 dels 1.912 esmentats? I si en lloc de cenyir-nos a la mitjana anual de la sèrie d'anys que acabem d'exposar, ens limitem a tenir en compte el pressupost del 1933,

El senyor Pi i Sunyer saluda Galícia en nom de l'Ajuntament i la ciutat

L'alcalde senyor Carlos Pi i Sunyer, ha tramés al senyor Alcalde de Santiago un telegrama que diu: «En nom de la ciutat de Barcelona i del seu Ajuntament us trame-

to per mitjà de l'Alcaldia i perquè el feu extensiu a la ciutat de Santiago el testimoniatge de la nostra amistat i la més afectuosa felicitació per al poble galic amb motiu del plebiscit de l'Estatut que consagrarà el reconeixement de la personalitat de Galícia. Signat: Pi i Sunyer, Alcalde».

Després el senyor Companys va celebrar una entrevista amb els consellers d'Obres Públiques i de Finances, senyors Mestres i Martí Esteve, per a tractar d'assumples relacionats amb aquells Departaments.

El President rebé també els següents visitants

Senyor Valentí Fuentes, capità de fragata, comandant del destructor «Lepanto»; comandant senyor Ramon de Cartagena, acompanyat dels senyors Albert Comte, agent de Canvi de Barcelona; Max Wolff, doctor en Dret de la Universitat de Colòmbia, i del senyor i senyora Breton des Loyes.

que és el que ve servint de base per a les valoracions dels serveis traspassats, resulta que les xifres presupostades pel grup de matèries representen en total 2.508,3 milions de pessetes, o sigui: Instrucció i Belles Arts, 310,8; Governació i Sanitat, 416,7; Justícia, 59,5; Obres Públiques, 67,8; Agricultura, Indústria i Comerç, 124,0; Treball, 84,0; Hisença, 70,6; Contribucions i Rendes Públiques, 155,4 i Participacions de Corporacions i particulars en ingressos de l'Estat, 423 milions de pessetes, i si d'aquestes xifres en deduem el pressupost d'Instrucció que és l'únic servei d'importància d'aquest grup que es reserva, totalment, a l'Estat, resulta que el pressupost dels altres representa 2.197,5 milions. I si la valoració total dels serveis traspassats és de 2.197,5 milions, resulta que el que representa el grup de matèries que es reserva a l'Estat, és el 25 per cent del total d'Espanya, i la resta, és el 75 per cent, és a dir, és la part que correspon a Catalunya.

Examinant l'economia d'Aragó, hom pot fer-se carria del que representa i del que podria representar. Una densitat de 22,1 habitants per quilòmetre quadrat, contra 49,7 que és la mitjana general d'Espanya i 93,5 que és la de Catalunya (població calculada a finals del 1934), grans extensions sense cultivar, etc., quan podria ésser una zona molt més rica que oferia econòmicament i social un millor benestar als seus fills, és trist que hi hagi qui vagi despendent les seves energies contra les autonomies, després de l'amarga experiència del règim unitarista, i quan Catalunya no fa més que ajudar les altres terres hispàniques de menys realitats econòmiques, moment amb l'exemple de les seves activitats i materialment amb romanents enormes com són les diferències entre el que l'Estat recapta i el que despena a Catalunya.

LA VISITA D'UN CATALA DE L'HAVANA AL PRESIDENT COMPANYS

El doctor Murillo, fundador de la revista «La Nova Catalunya», president del Centre Català de l'Havana, una de les personalitats que més treballaren per Catalunya des de fora de la pàtria en els temps de la Dictadura, ha arribat a Barcelona, i una de les seves primeres actuacions ha estat, naturalment, la de visitar el President. En la visita a la Residència ha estat acompanyat pel seu fill i els consellers senyors Gassol i Mestres.

(Puig Farran.)

GENERALITAT DE CATALUNYA

ELS CATALANS RESIDENTS A CUBA EXPRESSEN LA SEVA ADHESIO AL PRESIDENT SENYOR COMPANYS. -- EL DIARI OFICIAL DISPOSA LA CONSTITUCIO A BARCELONA D'UN JURAT MIXT DE BARBERS

Creació d'un Jurat Mixt de barbers

El «Butlletí Oficial» publica ahir la disposició del Departament de Treball següent:

ORDRE

Vistes les instàncies que amb data 26 del mes corrent han estat presentades en aquest Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya, signades, respectivament, pels presidents i secretaris de les associacions professionals Federació de Patrons Ferrers i Barbers de Barcelona i pobles limítrofs d'una part, i de l'altra per l'Associació d'Obrers Barbers de Barcelona, La Proletariat, per les quals sol·licita la constitució d'un Jurat Mixt circumstancial que pugui regular la vida de la professió. Vist així mateix l'ofici del senyor President del Jurat Mixt de Barbers, donant compte de l'anormalitat de la vida d'aquest organisme, anormalitat derivada del fet que, fa més de dos anys que es retirà de l'esmentat Jurat Mixt tota la representació patronal, i quant a la representació obrera haver cessat part d'ella en els càrrecs de vocals per haver estat dissolta l'entitat que els va elegir.

D'acord amb el que preveu la primera de les disposicions transitòries de la llei del 27 de novembre del 1931.

He resolt:

Primer. — Que es constitueixi a Barcelona un Jurat Mixt circumstancial de Barbers, les facultats del qual seran establir les normes de treball corresponents a l'esmentada professió.

Segon. — Que el dit organisme estigui constituït pels senyors Josep Vergés i Rovira, Florentí Palacios i Gimeno, Alfons García i Pasqual, Pau Manyé i Plana i Joan Oliveres i Mauri, com a vocals patrons, i els senyors Josep López i Díez, Angel Villalonga i Alayuela, Jaume Fuster i Viladot, Pau Mestres i Calvo i Bartomeu Coll i Aron, com a vocals obrers, i actuarà sota la presidència del que ho és en l'actualitat de l'Associació de Jurats Mixtos d'Hosteleria, Higiene i Serveis Sanitaris.

Tercer. — Que aquest Jurat Mixt circumstancial quedi dissolt automàticament el dia que es convoquin les eleccions del que ho ha d'ésser definitiu.

Barcelona, 30 de juny del 1936. — El conseller de Treball, Martí Barrera.

Visitants del senyor Pere Comes

El conseller de Justícia va rebre, ahir, entre altres, les visites següents:

Senyor Adolf Fernández-Moreno, president de l'Audiència Territorial de Barcelona.

Senyor Joaquim Vilches, president de l'Audiència Provincial de Barcelona.

Senyor Emili Granier-Barrera, conseller delegat de l'Ajuntament de Barcelona.

Senyor Rafael Closas, secretari de la Comissió Mixta de Traspasos de Serveis a la Generalitat.

El «Butlletí Oficial»

En la seva edició d'ahir, el diari oficial de la Generalitat publica, entre altres, les disposicions següents: Justícia i Dret. — Decret establint la forma de provisió dels Degans dels Jutges de Primera Instància i d'Instrucció, dels jutges municipals i dels procuradors municipals de Barcelona.

Sanitat i Assistència Social. — Ordre en virtut de la qual i després d'haver sofert l'examen de suficiència corresponents, són adaptats a la plantilla del Dispensari Antituberculos de Barcelona diverses funcionaries inamovibles.

Ordre nomenant, en virtut d'oposició, metges interns de la Clínica Mental de Santa Coloma de Gramenet els doctors Ramon Vidal i Teixidor i Joaquim Alier i Gómez.

Treball.—Ordre ascendint, en virtut de concurs de mèrits i concurs oposició, diversos auxiliars segons d'aquest Departament.

Ordre disposant la constitució a Barcelona d'un Jurat Mixt circumstancial de barbers i designant les persones que l'han de formar.

Departament de Governació. Dilectat General d'Administració Local. — Resolució establint la proporció amb què han de contribuir a la jubilació del secretari municipal senyor Joan Flo i Martí els ajuntaments de Castellví de la Marca i de Castellbell i el Vilar, en els quals han exercit.

LA CAMPANYA CONTRA UN IMPOST A ANGLATERRA

Els camperols anglesos s'agiten aquests dies contra un nou impost equivalent al «des», que ha estat aprovat a la Cambra. S'han organitzat diverses manifestacions al Hyde Park. Reproduïm una nota pintoresca d'aquestes protestes camperoles.

(A.B.)

LA HUMANITAT